

1935 III. 1. :- XXIV évf. 3 sz :-: 20 lei

TARTALOM:

doktor. — A női emancipáció veresége a Harmadik Odaletomban. — Esetek a jogéletből. A tagadás Illema a vádlottak elképzelésében. — Gyerünk a könyvégetéssel. Most gázoljon Odescalchy Ková küldte Eckhardt Bethlen Istvánt? — A szép iakról nyilatkozik a szépasszony, a sportgiri a gépisasszony és a diákleány. — A nők, mint páciensek. — miniszteri rendelet, mely megbukott a korszal- ből. — Az unatkozó uriasasszony k landja egy platina- ke démonnal és annak barátjával, a zsaroló Al- zsal. — A telefonközpont nem akarja lebonyolítani szerelmi ügyeket. — Báányai örömök. — A hó kvads

I. Schutz

posztóaru-
nagykeres-
kedés.

A. R. A. D.
Bulev. Regina Maria

Aradi Kalauz

Orvosok:

- Dr. Balogh Andor, str. Cloșca 7.
Dr. Botiș Aurél, str. Loc. Tâmpa 8.
Dr. Cucu Vasile, str. Șincai
Dr. Goldschmidt Lipót, str. Horia 7.
Dr. Hersch Andor, P. A. Iancu
Dr. Jeremiás Miklós, str. I. Vulcan
Dr. Kabdebó György, P. M. Viteazul
Dr. Luszt Ferenc, Bul. Reg. Maria 15.
Dr. Pirée Ferenc Str. Eminescu 10.
Dr. Róna Jenő, str. Gh. Popa 1.
Dr. Salamon Izsó, str. Bucur
Dr. Siartău Pál, str. Mețianu 4.
Dr. Steiner Jenő, str. Penescu C. 36
Dr. Schmidt János, Piața M. Viteazul
Dr. Tesic Svetol., str. Consistorului
Dr. Fethy Pál, Calea Șaguna.
Dr. Wolfner Gyula, str. Cloșca 9.
Dr. Windholtz Béla Str. I. Vulcan 8

Ügyvédek:

- Dr. Botiuc Alexa, str. Cloșca 1.
Dr. Coșoiu Romului, Piața Luther
Dr. Gabos Jenő, str. V. Goldiș 1.
Dr. Hoffmann Lajos, str. Eminescu
Dr. Iancu Cornel, str. Mețianu 2.
Dr. Kell József, str. Grăeanu 2.
Dr. Kelemen Gábor, str. Moise Nicoară
Dr. Köpf János, str. Consistorului
Dr. Rác Sándor, Bul. Carol 81.
Dr. Révész Mór, str. Brătianu.
Dr. Săbu György, Bul. Reg. Maria 9.
Dr. Salamon Béla, P. A. Iancu
Dr. Szalay Vilmos, str. Cloșca 5.
Dr. Weil Károly, str. Brătianu.

Fogorvosok:

- Dr. Boros Ernő, str. Consistorului 15.
Dr. Székely László, str. Consistoru-
lui 2.
Dr. Kurzer Károly, str. V. Goldiș 1.

Orvosi kozmetikai intézet:

Orvosi kozmetika: Dr. Antal György,
str. V. Goldiș.

Kozmetikai intézet:

Fodorné és Weinfeldné, str. Alexan-
dri.

Vizsgázott fogtechnikus:

Hochmann M., Bul. R. Ferdinand 62.

Bankok:

- Arad Csanádi Gazdasági Takarékp.
Rt. Bul. Reg. Ferdinand 5.
Aradmegyei Takpt., Bul. Reg. Maria.
Aradi Általános Takptár. Bulev. Reg.
Maria.
Bánáti Bankkegyesület, Bul. Reg. Maria.
Erdélyi Bank és Takarékpénztár Rt.
Bulev. Reg. Maria.

Hitelközvetkezők:

- „Mercur”, str. Brătianu
„Consum”, Bul. Reg. Maria

Biztosító intézetek:

- „Adria”, Bul. Reg. Maria 5.
„Agronomul”, str. Cloșca 15.
„Generala”, Bul. Reg. Maria 12.
„Victoria”, str. Alexandri 1.

Pénzváltó:

- Papp Illés, Bul. Reg. Maria

Gyógyszertárak:

- Dr. Földes Béla, str. Eminescu 21.
Kárpáti János, Bul. Reg. Ferdinand
Rényi Tibor, Bul. Reg. Maria 8.
Rozsnyay Kálmán, Piața Avram Iancu
Vojtek Géza, Bul. Reg. Maria 21.

Szanatórium:

- „Therapia”, str. I. Vulcan 8.

Butorgyárak:

- „Drossel” butorgyár (Jónás Aaladár),
str. Gh. Ionescu 11.
Lengyel Lőrinc, Bul. Reg. Maria
Reinhart Gyula, Bul. Reg. Ferdinand

Bélyegzőgyár:

- Stampa, str. Brătianu

Cérnagyár:

- Industria Cucirini, str. Alexandri 2.

Dugógyár:

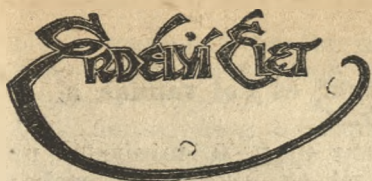
- „Szerderit”, Bul. Carol 63.

Fűrészgyár:

- Patria Aradi Fűrészgyár Rt., Calea
Radnei 18—20.

Gépipar:

- Automobil- és Gépkereskedelmi Rt.
(Ablonczy és Busztin), Calea Rad-
nei 37—39.

XXIV. ÉVF. 8. SZ.
1935 MÁRCIUS 11.

FŐSZERKESZTŐ:
GELLER ÖDÖN

Fényképes igazolványokkal ellátott tudósítók és kiadóhivatali megbízottak: București, Cluj, Timișoara, Oradea, Brașov, Satu-Mare, T.-Mureș

Uj doktor

A beteghez uj doktort hvtak. Megvizsgálta a beteget: megkopogtatta, kihallgatta, lázát, szivverését és vérnyomását megmérte s a diagnózist megállapította. Ugyanezt megtették az eddigi doktorok is, de egy sem tudta a diagnózist jól megállapítani. Ebbe a hibába esett bele az uj doktor is, akit Antonescunak hvtak. És akárhány uj doktort hvtak a beteghez, a beteg jobban nem lesz; szervezetét napról-napra jobban megviseli az idült betegség, aminek a neve a rossz gazdasági és pénzügyi politika.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Valahány pénzügyminiszter kerül az ország pénzügyeinek élére, mindegyik a pénzügyi politika könnyebbik felével jön és egyetlenegy sem akad, aki merészebb elgondolásokkal alaposan belenyulna abba a rendszerbe, amely csak radikális, operatív beavatkozásokkal gyógyitható meg.

Minden pénzügyminiszter az ország nehéz gazdasági helyzetének okát egyrészt adófizető polgárságban, másrészt a hivatalnokok eljárásában keresi.

Lehet igaza minden pénzügyminiszternek, ugy az egyiket, mint a másikat illetőleg, de csak részben.

Az adófizető polgárokat csak ugy és akkor tudnók alaposan vádolni, ha a pénzügyi kormányzat meg tudna már egyszer barátkozni az őszinteség politikájával és végre elszánná magát a való helyzet leplezetlen, őszinte feltárására.

Látnunk és tudnunk kellene, hogy az ország polgárai egyenlő elvek szerint terhelhetnek-e meg adókkal

és látnunk és tudnunk kellene, hogy az ország polgárai miképpen tesznek eleget adófizetési kötelezettségeinek. És mindezt vármegyénkint kellene látnunk és tudnunk, hadd állapítsuk meg: tulajdonképpen

hol vannak a „dédelgetett fiuk” és hol vannak a „rossz fiuk...”

Nem elég az, hogy Antonescu új p. ü. miniszter ur az ellenőrzési személyzettel közli az inkasszó összehasonlító eredményeit. Mi is látni és tudni akarjuk, hogy tulajdonképpen hol ugrik a majom a vízbe. Mert bocsánatot kérünk, de mindaddig, míg a köztudatban az van, hogy az erdélyi részek lakossága jobban van megterhelve, mint az ókirályság tejjel-mézzel folyó Kánaánja; mindaddig, míg azt halljuk és olvassuk, hogy

a tulságos és aránytalanul megterhelt erdélyi nép hátán pattog a végrehajtó ostora s ugyanakkor a kevésbé megterhelt és jobb fizető helyzetben levő regáti lakosság kivételes elbánásban részesül, jogunk van kérni és követelni, hogy a kormány őszintén és leplezetlenül tárja a közvélemény elé az adókivetés és adóbehajtás statisztikáját.

Mikor ez megtörtént, csak akkor leszünk abban a helyzetben, hogy az egymást követő pénzügyminisztereknek, az adózópolgárság ellen felhozott vádjait illetőleg ítélkezhesünk.

Lehet igaz a minden pénzügyminiszternek a hivatalnokok eljárását illetőleg is, de itt is csak részben.

Mindaddig azonban, amíg a pénzügyi kormányzat csak hajszolja a tisztviselőket, de vajmi keveset, vagy éppen semmit sem tesz a visszaélési lehetőségek kiküszöbölésére: — mindaddig, míg a tisztviselői erkölcs magaslatán álló pénzügyi apparátus nem termelődik ki, amely az állampolgárok bizalmát visszaszerezni alkalmas lesz; mindaddig, míg megvan a lehetősége annak, hogy miként azt Neculescu Pál és Stoicescu egy, tanárok is megállapították, pár év alatt az államot 3.567 millió, 587 ezer 495 leuval lehetett megkárosítani:

nem vagyunk hajlandók azt sem elhinni, hogy kizárólag a pénzügyi tisztviselőknél mulna az, hogy az állam a kivetett adókat beszédni nem tudja.

Nem úgy pénzügyminiszter Ur! Tessék a betegség okát kutatni s ennek első megállapításaképpen

1-szor az adókivetéseket méltóztassék az állampolgárok teherbíróképességével összhangba hozni; 2-szor méltóztassék a kereseti lehetőségeket növelni és a vállalkozási kedvet fokozni; 3-szor tessék az adókivetések rendszerét az önadóztatás elveinek modern kiépítésével az eddigi statáriális lehetőségeket a legszűkebb térre szorítani azáltal, hogy az adózópolgárságnak a teherviselőképeség megállapítására engedjen nagyobb teret és befolyást és ugyanakkor a pénzügyi apparátus szerepét korlátozza konzultatív térére; 4-szer léptessen életbe drákói törvényeket a hivatalnoki visszaélések ellen és végül

5-ször vegyen a kezébe operáló kést és egyes tárcák tulmérétezését nyesegetse le és ne engedjen olyan rögeszméket érvényesülni a költségvetés összeállításánál, amelyek népszerűség hajhászást, elfogult nacionalizmust, de annál kevesebb átgondolt hazaszeretetet rejtegetnek magukban.

Tessék az ország konszolidációjáért mindenkinek áldozatokat hozni, még Angheliescu kultuszminiszter urnak is. Nem javítja meg soha az ország gazdasági helyzetét, ha csak terheket rakunk a fizetőképesség legmeszszőbb menő határain vergődő népre, de ugyanakkor a kiadásokat csak fokozzuk s minden csökkentésnek ellenszegülünk. Szorítsa Pénzügyminiszter Ur két kézzel az ország bugyellárisát s akkor remélhetünk egy jobb időt, melyért Románia sok millió lakója sóvárog. e—h

Berlini levél:

A női emancipáció veresége a Harmadik Birodalomban

Scholtz-Klink Gertrud asszony, akinek a hivatalos címe: *Reichsfrauenführerin* és a hatásköre egy széleskörű, jól megszervezett női „minisztériumra” terjed ki, a külföldi kapcsolatok fejlesztését célzó Auslandsabteilung-jából üzentetett egy jogászdoktor kisasszony útján nekem is, hogy angol, francia, japán, svéd, amerikai újságírókat és pedagógusokat visznek ki egy női táborba, nem volna-e kedvem szintén kimenni. Természetesen örömmel fogadtam a meghívást és így jutottam ki egy havas januári délelőttön tizedmagammal, két órai autót után Kloster Zinná-ba.

Berlintől mintegy 90 km-re van ez a 2000 lelket számláló falucska, amely a nevét onnan kapta, hogy egy cisztercita kolostor romjai állnak itt, mintegy itt felejtve a XIV. század csendes, álmódzó világából. A kolostor falait nemrégiben, tábori munkaszolgálatra kötelezett férfiak kitararozták s azóta a leányok kapták meg táborhelyül.

EGY NŐI MUNKATABOR NAPIRENDJE

Jól jegyezzük meg, hogy csak a falakat kapták. Mert aztán a leányok maguk meszelték ki a szobákat, ők üvegezték be az ablakokat, ők csinálták az ágyaikat, asztalaikat, ők tapasztották ki a kemencét. A kolostort most 35 leány lakja egy parancsnok és egy alparancsnok vezetésével. Az épület bejárata előtt hatalmas zászló leng. Ezt a csapat tisztelgése közben minden reggel felhúzzák és este bevonják. A reggeli zászló-felhúzás után tornázás és reggeizés következik, majd a leányok különböző kisebb csoportokra osztva, nekilátnak a munkának. A teljes ellátáson kívül kapott tíz pfenning napi zsebpénz fejében ki-ki hat órai testmunkára van kötelezve. (Égészen pontosan véve a dolgot, a Führerin minden leány után egy márka husz pfenniget kap

kézhez, de egy márka és tíz pfenniget a leányok ellátására keli ebből az összegből fordítania.) A testimunkán kívül van bizonyos elméleti tanítás is a táborban: német népköltészetet, népi táncokat, dalokat tanulnak, továbbá egy kevés politikai történelmet és irodalomtörténetet is.

Miből áll ez a testi munka? Mindenkinek meg keli tanulnia a főzés, varrás, mosás, vasalás, egyszerű asztalos munka és lombsűrítés alapelemeit, továbbá állat- és baromfityésztést, földmunkát, kertgazdaságot. Ezeknek a legutóbb említett tanulmányoknak az eredményességét szolgálja az a gondoskodás, amellyel a tábor helyét mindig falu közelében jelölik ki. Idejárnak be a munkatáborba tartozó leányok tízes turnusokban a parasztsaládokhoz dolgozni. Ezeknél a családoknál ebédet kapnak, családtagként kezelik őket és mindenfajta munkában megengedik, hogy részt vegyenek. Annak a parasztgazdának a fia, akinél a Zinna Kloster melletti Bauerhilfét megnéztük, már egy ilyen táborból munkaró kijáró leányt vett el feleségül. Zeneművészeti főiskolára készült a széphangu diákissaszony, aki most mint módos falusi menyecske nekünk gitár mellett régi dalokat énekelt.

A parasztsaládoknál dolgozó leányok délután négy órára kötelesek a táborba visszatérni, ahol uzsonna után — a leányok naponta ötször igen bőségesen étkeznek — „elmélet oktatás” következik, majd 7 órakor vacsora, zászlóbevonás és 8 órakor lefekvés. Másnap reggel 6 órakor az egész program újra kezdődik.

AHOL ELTŰNNEK A TARSADALMI KÜLÖNBSÉGEK

Most nézzük egyenként a tábor lakóit. A parancsnok diplomás betegápolónővér, aki a vezetőnői tanfolyam elvégzése után három éven keresztül fogja tanítani a keze alatt 3—4 havonként változó leányokat. Három év után, mint minden táborvezetőnőnek, neki is vissza kell térnie eredeti pályájára. Ezt a rendszert azzal indokolják, hogy a táborvezetés nehéz és felelősségteljes munkáját három éven túl ugy sem tudná jól ellátni. Külseje és modora után ítélve ez a Führerin fegyelmeztet, eszes, jószívű, becsületes nő. Ezek a tulajdonságok különben az új német nőtipus jellemvonásai. A táborot velem együtt látogató külföldiek közül valaki halkán megjegyzi, hogy a vezetőnő —

Köztudomásu

hogy a legszerencsésebb
sorsjegyek csak a

»CULTURA«

könyvkereskedésben hapható
(Fehér Kereszt épület)

egy látszik — nincsen sok műveltséggel megterhelve. Nézetem szerint ez a megjegyzés igaz, de nem helyénvaló. Ettől a nőtől a harmadik birodalom egészen más tulajdonságokat kíván, mint könyvműveltséget. És amit tőle kívánnak — nem kevés és nem könnyű dolgokat —, az benne megvan.

A leányokon formaruha van. A fizikai munkához egyforma kötényt és fejkendőt viselnek, énekhez, tánchoz — egyszerűen: ünneplőknek — pedig sötétkék szoknyát egybevarrt mellénykével és világoskék ingbluzt. Kabát helyett csukaszürke bélelt bekecset; balkarjukon nemzetiszínű karszalag horogkereszttel és a beosztásuk jelzésével. Üdék, szépek, jókedvűek. Öröm hallgatni, amint éneklük: „mi vagyunk a fiatalság, miénk a jövő és mi megyünk előre bátran, arccal a nap felé fordulva”. A napnak különben az északi emberek vallásában — amiről most különösen sok szó esik Németországban — nagy jelentősége van.

A táborélet láttára nekünk „ó-európaiaknak” természetesen az az első kérdésünk: hogyan szüntethetők meg a társadalmi különbségek? A „hogyan”-ra nem tudok pontosan felelni, de hogy meg vannak szüntetve, azt nemcsak a vezetőnő mondja, de magam is tapasztaltam. Különben nehéz is volna egyforma ruhában, egyforma munkában, egyforma élelmezés mellett ezeket a társadalmi különbségeket fenntartani. És hogyan ne vegyenek részt az u. n. középosztálybeli leányok ebben a mozgalomban, amikor ezen mulik az egyetemre jutásuk és sok esetben a kenyerük is. Több leánytól megkérdeztem, mi a „civil” mesterségük és ilyen válaszokat adtak: 1. vegyész vagyok, középiskolai tanári diplomával a Wirchow-kórházban; 2. kalapdiszkészítő, 3. varrónő, 4. bankhivatalnok, 5. varrónő, 6.; elárusító nő vagyok egy berlini konfekciós üzletben. A bankhivatalnoknő állásban van s a munkatábor-szolgáltatásra azért vállalkozott, hogy az elbocsátása veszélyétől megmeneküljön és jobb előmenetelre legyen kilátása.

MI A KÜLÖNBSÉG A LIBERALIS ÉS A NEMZETI SZOCIALISTA NŐMOZGALMAK KÖZÖTT

Érdekes, hogy a náci mozgalomba, amely kiindulásában erősen és kifejezetten nőellenes volt, most hogyan kapcsolódnak bele mind erőteljesebben a nők. A nőemancipációt, a liberalizmus minden egyéb velejárójával együtt, ez az irány elvetette, de azért a német asszony nagyon hamar megtalálta a helyét, a munkájának értékelését az új mozgalomban. Mindenkinél el kell ismernie, hogy a liberális nőmozgalomnak — egy-egy kiváló vezető személyiségétől eltekintve, akik ezalól a szabály alól személy szerint kivételnek — meg volt az a nagy hibája, hogy mint mozgalom a nemzet kereteiből kiemelkedve, a maga sajátos női érdekeinek a keretci között tudatosan elhatárolta magát. Ez nagy hiba volt s ezért meg is kellett lakolniok.

A nemzeti szocializmus nőtáborra ezzel szemben nem azt kérdezi: mivel használhatok a nemeknek, hanem hogy mivel használhatok a nemzeteknek? És ahhoz, hogy mindazt, amit a kérdésre felelni tudnak, százszázalékosan megvalósíthassák, a német nemzeti szocialista

Gondoskodjon magáról és családjáról! Vegyen egy szerencsés Goldschmidt sorsjegyet és jövője biztosítva lesz!

kormány minden eszközt rendelkezésükre is bocsát. A nők gondjaikra van bízva az anya- és csecsemővédelem, a népegészségügy, a katonai öröskereszt szolgálat. A háztartási és közgazdasági ismeretek terjesztését is ők végzik a német női körökben, aminek a nemzeti vagyion helyes felhasználása és kihasználása tekintetében nagy jelentősége van. Vannak külön női nemzetközi kapcsolataik és végül van a női munkafront, amelynek tagja minden kenyérkereső nő. Az egész női „minisztériumnak”, amelynek teljes egészét Scholtz-Klink Gertrud irányítja, ez az utóbbi csoport a legkiépítettebb, legfontosabb tagozata.

A német leányoknak a nemzetiszocialista alakulatokba való tömörítése — éppugy, mint a fiuké — már tíz éves kortól kezdődik. A német leányszövetség a Hitler-ifjuságnak kevesebb mint a felét, de több mint egy harmadát jelenti. Jelen voltam egy ilyen 14—16 éves leánykából álló „Mädelgruppe” egy „Heimabend”-jén. Ezeket a hetenként egyszer tartott összejöveteleken a vezetőleány egy olyan témával foglalkoztatja a leányokat előadás, ének, szindarab vagy bármilyen más formában, amely téma a nemzeti nevelés eszményei közé tartozik. Amikor én jelen voltam, a zászlóról mint a közösség eszméjének egyik szimbólumáról volt szó, amelynek épp ezért az eszmét megillető tisztelet jár ki. A zászlóért kell tudni meghalni — mondta a kis Führerin — és a többi leány rábólintott: ez magától értetődik. A Hitler-Jugendnak tényleg van mintegy tíz hősi halottja a mozgalom történetében.

Ilyen az alakulóban lévő új nőtipus Németországban. Nem törekszik fölényes műveltségre, egyéniség nem akar lenni és a férfiakkal többé nem versenyez. Ebben a kérdésben a nőemancipáció ellenfelei győztek, de viszont a képnek ez csak negatív oldala. A pozitív rész: erős fajszeretet, nagy gyakorlati érzék, fegyelmezett, katonás — sőt katonanevelés és az ebből következő kemény, bátor, becsületes jellemek. Ez a típus viszont a nőemancipáció kötelességtudó, tanuláshoz, munkához szokott hivatalnok kisasszonyaihoz, orvosnőihez, tanárnőihez mégis csak sokkal közelebb áll, mint a biedermeier-korszak puha, kényes (nőies?) dámái.

T-1

NE SIRJON,

ha nem fogy az áruja. Kérjen propaganda tanácsot az
»AGGE« reklámvállalat

erdélyi központjától: Arad, Bul. Reg. Ferdinand 19. Telefon 525. Hirdessen általunk a városi és vidéki autobuszokon, mozikban, uccai hirdető és villanyoszlopokon strandon, a vasútállomáson vagy olyan modern szabadtéri reklámlehetőségek formájában, amelyek városi vagy állam bérleménytárgyát képezik. Teljes felelősséggel vállalunk különleges reklámpropagandát az ország bármely részében.

**Gyors, megbízható és olcsó
 az AGGE-propaganda!**

Kár minden baniért, amit rossz, ötletelen propagandára áldoz!
 A jó reklám biztos sikert jelent!

Ne higgye, hogy sorsjegy nélkül is gazdag lehet:
 Vegyen még ma egy szerencsés **Goldschmidt** sorsjegyet!

Esetek a jogéletből

A tagadás szelleme a vádlottak elképzelésében

(A r a d.) Jogáskörökben felmerült a kérdés: mondja-e az igazat a vádlott? A legtöbb vádlott azt hiszi, hogy ha állhatatosan tagad, nem tudnak semmit sem rábizonyítani és így el sem ítélik. E kérdésben megszólaltattunk egy kiváló jogászt, aki a következőket mondja:

— Minden főtárgyalás elején a bíró figyelmezteti a vádlottat, hogy az igazat mondja, mert ezzel csak enyhíti a helyzetét. Ez csupán felszólítás a vádlotthoz. Szankciója nincs, ha a vádlott nem teljesíti. A vádlott úgy védekezik, ahogy legjobbnak látja.

Régebben léteztek az ugynevezett engedetlenségi és hazugsági büntetések.

Ha a vádlottra hazugságot bizonyítottak rá, testi fenyítéssel büntették. Más országokban kötelességévé teszik a vádlottnak, hogy az igazat vallja. Angliában és Amerikában a vádlottat mint tanut eskü alatt hallgatják ki és a tudatosan hamis vallomást megbüntetik. Nálunk csupán erkölcsi kötelessége a vádlottnak, hogy az igazat vallja. A bírónak jogában is áll erre felszólítani. De

ha a vádlott nem teljesíti a felszólítást, nem lehet megbüntetni.

— A mi perrendtartásunk értelmében a védőügyvéd nem tárgyalhat négy szemközt a vizsgálati fogságban levő védencével, akinek pedig szüksége van tanácsra. A vizsgálóbíróban ellenségét látja, akitől természetesen nem várhat tanácsot.

Mint hogy ügyvédjével nem beszélheti meg a saját ügyét, megbeszéli idősebb és tapasztaltabb fogolytársaival.

Igy származik azután a legfurcsább védekezés és a legképtelenebb hazudozás. Mikor aztán a védőnek mégis alkalom adódik, hogy védencével négy szemközt tárgyaljon, már késő. A tapasztalt fogolytárs beadta, hogy

csak tagadni, akkor nem történik baja.

És ezt már nem lehet kiverni a vizsgálati fogolyból. A vádlott makacsul kitart a tagadás mellett.

— Nemrég olyan valakit védtem, akit azzal vádoltak, hogy néhány hónapos gyermekét megmérgezte. Nem akarta elvenni a gyermek anyját, mert gazdagabb meny-

B É L Y E G Z O K E T

olcsón, jól és
azonnal készit

S T A M P A

bélyegzőgyár Arad, a
főpostával szemben

asszony volt raktáron. Aztán nem is akart a törvénytelen gyermek után tartásdíjat fizetni. Elhatározta tehát, hogy elteszi láb alól a porontyot. Szerencsére a terve nem sikerült. Az aktákból megállapíthattam, hogy

senki más, mint ő, nem jöhet tekintetbe, mint gyanúsított.

A lelkére beszéltem, hogy az igazságnak megfelelően tegyen töredelmes vallomást. A főtárgyalási elnök szintén a lelkére beszélt. Minden hiábavaló volt. A vádlott konokul tagadott. Végül is a terhelő bizonyítékok alapján elítélték. Felebbezett. Másnap kihallgatásra jelentkezett és kijelentette, hogy elfogadja a rá kiszabott büntetést és töredelmesen bevallott mindent. Arra a kérdésre, miért nem tette ezt a főtárgyaláson, ahol a töredelmes vallomást enyhítő körülménynek vették volna, azt válaszolta, úgy gondolta, hogy állhatatos tagadással mégis megussza a dolgot. Egyik fogolytársa adta a tanácsot, hogy tagadjon, mert akkor semmit sem tudnak rábizonyítani.

— Más eset. Fiatal leány állt lopással vádolva a bíróság előtt. Nem volt veszedelmes a dolog és ha elítélik, az ítéletet biztosan felfüggesztik. Éppen a bizonyítási eljárás befejezése előtt megállapította a tanácselnök, hogy a vádlottat lopásért már elítélték és így büntetett előéletű. Igaz, hogy ez a büntetés jelentéktelen volt, de mégis terhelően eshetett volna a mérlegre. A leány meggyőződéssel jelentette ki, hogy soha büntetve nem volt és bizonyára tévedésről vagy névcseréről van szó. A tárgyalást elnapolták és kutatni kezdték hivatalból a leány előéletét.

Kiderült, hogy csakugyan büntetett előéletű.

Az új főtárgyaláson eléje tárták hiábavaló tagadását. Azal védekezett, hogy vőlegénye a hallgatóság között volt, szégyelte tehát bevallani, hogy egyszer már büntetve volt. El is ítélték s minthogy büntetett előéletű volt, az ítéletet nem lehetett felfüggeszteni.

— A büntetőperrendtartás a vádlottra bizza, hogyan válassza meg védelmét. Ugy védekezhetnek, ahogy legjobbnak véli.

Néha megesik, hogy az állhatatos tagadás felmentést eredményez.

Főként az esküdtbíróság előtt volt ez gyakori. Ha a bizonyítékok csak kissé ingadoztak, az esküdtek nem bűnösnek mondták ki a tagadó vádlottat. Gyanuokokra semmit sem adtak. Ha azonban a gyanuokok súlyosak, a vádlott érdeke a töredelmes beismerés, mert ez a legfontosabb enyhítő körülmény.

Aki nem veszíti el türelmét, annak feltétlenül nyerni kell a sorsjegyen! Vásároljon még ma egy szerencsés Goldschmidt sorsjegyet, hogy kedvezőbb életkörülmények közé kerüljön!

Figyelem!

Figyelem!

Olcsóbb lett a Caola szappan

1 nagy Caola szappan }
1 doboz Caola vitaminos krém } **összesen 30**
Lelei

A CAOLA SZAPPAN

a legjobb illatosított legkiadósabb neutralis pipereszappan.

A CAOLA VITAMINOS KRÉM

fiatalítja és szépíti az arcbőrt. Minden család nélkülözhetetlen bőrápolószere. Tegyen Ön is egy kísérletet! Csak szaküzletben kapható

Arad előkelő közönsége

G.H. ILICA

cipőszalonjában, str. Románului (Bohus-p.) szerzi be cipőszükségletét
Orvosi rendelésre gyógycipők, betétek, lúdtalp, bokasüllyedés és talp-süllyedés ellen nagyon olcsó árban készülnek.

Értékes éjádékokat, arany, ezüst és aragonit tárgyakat dus váia:ztékban olcsó árban vásárolhat

Hartmann Kálmán

ékszerész Arad,
Minorita palota. —

Kül- és belföldi gyógyszerkülönlegességek
VOJTEK gyógyszerárban

Évtizedek alatt szerzett országos hírnév garanciája, hogy a legelegánssabb, legjobb kivitelű férfi és női cipők készülnek megrendelésre

Várhoi László

cipőkészítő üz. mében.
Arad, strada Bratianu

— **Legideálisabb hashajtó, vértisztító, epehajtó a „Solvo“** pirula, dr. Földes Béla gyógyszer-tára, Arad.

Mindennemű parafa- és fadugó, valamint pincészeti cikkek raktára

S Z E K D E R I T

S. A. pt. Cem. de Art. de plută și chimicale

Parafa és vegyszeti cikkek rt. Arad. Bul. Carol 63. Vis-a-vis Bca Nat,

Csak az árak olcsók, minőségeink változatlanul jók!

Csak az árak olcsók, minőségeink változatlanul jók!

GOLDSTEIN LAJOS

divatáruháza Arad, str. Bratianu 2.

Mélyen leszállított áron nagy választékot nyújtunk kosztüm és kabátujdonságokban, bársonyok, sclymek és mosóanyagokban. — A hölgy- és férfiközönség kedvelt bevásárlási helye.

00000000

NE SIRJON,

ha nem fogy az áruja. Kérjen propaganda tanácsot az

„AGGE” reklamvállalat

erdélyi központjától:

Arad. Bul. Reg. Ferdinand 19. Tel. 525.

Hirdessen általunk a városi és vidéki auto-

buszokon, mozikban, BCU Cluj, Cluj

uccai hirdető és vil-

lanyoszlopokon vagy olyan modern sza-

badtéri reklámlehető-

ségek formájában, a melyek városi vagy ál-

lambérleménytárgyát képezik. Teljes fele-

lősséggel vállalunk különleges reklámpropagandát az ország bármely részében. —

Gyors, megbízható és olcsó az AGGE-propaganda!

Kár minden baniért, amit rossz ötlettelen propagandára áldoz!

A jó reklám biztos sikert jelent!!

Dești levél:

Gyerünk azzal a könyvégetéssel. — Most gázoljon Odescalchy ur! Hová küldte Eckhardt Bethlen Istvánt?

Már régen legkedvesebb ismerőseink közé számítjuk Méhely professzor ur „fajvédelmi” folyóiratát és valahányszor megjelenik, mindannyiszor a legvárakozásteljesebb kíváncsisággal fogunk hozzá, hogy végiglapozzuk. A professzor ur lapjában mindig találunk valami szivet, lelket gyönyörködtető és andalító csemegét. Imhol „A Cél” most oly kedves ötletet vetett fel, minek elkallódását mérhetetlen véteknek találnók és éppen ezért örömmel vállalkozunk arra, hogy a közölvatsatlanság vigasztalan sötétjéből kiássuk ezt a napfény után kiáltó fajvédelmi „ötlést”.

„A Cél” egész egyszerűen nincs megelégedve azzal a nagy, nagy sajtószabadsággal, ami Magyarországon dul és fájdalmas keserőséggel állapítja meg, hogy itt

„vörös lélekfertőzés folyik a különböző füzetekkel és könyvekkel”.

Igenis, a könyvekkel és a füzetekkel, mert a kommunista agitáció már átcsapott erre a területre is és ezért maguk a könyvkereskedők is fellélek.

„Be kell ismernünk. — írja, — hogy az agitációnak erre a veszélytelen és mégis eredményekkel kecsegtető útjára lépni nem is volt rossz gondolat. Hiszen a fővárosi könyvkereskedések tulnyomó része zsidó kézben összpontosul, úgy, hogy alig-alig van könyvkereskedés, amelynek kirakáiban feltűnő helyen ott nem látnók ezeket a bolsevik szellemi termékeket”.
Vajjon mit nevez a cikkíró „bolsevik termékeknek?”

Elsősorban Egon Erwin Kisch: Amerika, Kina, Oroszország című könyvét, amit az egész világon olvasnak. Ennek a „hirhedt” riport-könyvnek „félíg magyarországi, félíg cseh-zsidó” szerzőjét valami ötletszerű, hanyag elhatározással az „Egyenlőség” munkatársának teszi meg a cikk írója. Magát a könyvet pedig „bolsevik méregadag”-nak nevezi.

Minden olyan könyvről, amely a fascizmust bírálja, vagy amely a marxizmussal foglalkozik, kijelenti, hogy „óvatosan, lassan, észrevétlenül csepegteti bele olvasói gondolatvilágába a mérget”. Jól van, ezt még megértjük, ez komoly dolog, a fascizmus és a marxizmus, de mit akar Méhely professzor ur folyóirata szegény Sós Endrétől és Szinetár Endrétől? Amiért könyvet mertek írni a Nő helyzetéről, illetve a Harmadik Birodalomról, illetve a kettőről együtt? Különös emberek ezek a Méhelyéék.

De ez még semmi.

Ezután jön csak a nagyágyu, a bunkó, a sláger: utánoznaunk kell Németországot!

„Amikor két évvel ezelőtt — írja a derék Méhely-ember — a nemzeti szocialista mozgalom győzedelmeskedett, a német nagypárosi ifjuság összegyűjtötte és hatalmas máglyára rakta

a zsidó-marxista könyveket, amelyek romboló hatással voltak a német nép lelki és szellemi egészségére. A budapesti ghetto-demokrácia és kapcsolt részei természetesen felhorkantak a sötét középkori barbárságról beszéltek, cikkeztek”.

Tehát van egy megértő magyar lap, amelyik odaadással helyesli a legvilágihíresebb írók műveinek megsemmisítését.

Most jön a konklúzió:

„A halomnyi fél, vagy egész kommunista nyomdatermékeket végigolvasva, s a német ifjuság cselekedetét teljesen megértve bennünk is határozott akaratként alakult ki, miként egy új magyarországi megmozdulás egyik legsürgősebb feladatának kell lennie, hogy alapos és kiméretlen nagytakarítást végezzen a magyar könyvterezsztés giz-gazos, bojtortjános berkeiben”.

Vagyis, az egészet magyarra fordítva:

gyerünk azzal a könyvégetéssel!

Most aztán várjuk Méhely professzor urék további ötleteit. Talán egy kis testhezálló árja-paragrafust is kikeverhetnének. Meg kell próbálni.

Fog az menni!

*

Van ki e nevet nem ismeri?

Nincs. Herceg Odelschalch Miklós nevét ismeri minden pesti gyalogjáró. Minden pesti autójáró és minden pesti ember.

Ismerik még:

Az orvosok, akik azoknak a sebeit szokták bekötözni, akiket Odelschalch Miklós herceg és fenegyerek elgázolt és ismerik a törvényszéki, meg járásbíróági bírák is, akik a hüntetéseket és a kártérítéseket szokták kiszabni rá.

Mert herceg Odelschalch Miklós ur olyan tempóban szokott végighajtani a városon, hogy már rég megdönthette volna Carraccioala és Campbell rekordjait, ha neveletlen emberi testek nem akadtak volna útjába, illetőleg autójának kerekeibe.

Herceg Odelschalch Miklós snevét áldják itt Pesten az összes orvosi műszerészek, műkar-, műláb- és műorr-kereskedők.

Ezek a műkar- és műorr-kereskedők most alaposan műorrolni fognak a hercegre, mert csufosan cserbenhagyta őket.

Felcsapott pilótának.

Most kapta meg a Légügyi Hivatal pilóta-oklevelét. Ez azt jelenti, hogy a herceg az autója volánja mellől a repülőgépet volánja mellé ül.

Vége a gázolásoknak. Most gázoljon Odelschalch ur, ha tud! A Margitszigeten nem kunszt gázolni. Gázoljon a felhők között. Ott próbálja meg elveszteni a hajtási engedélyét!

Mutassa meg, hogy legény a gáton! Mutassa meg, hogy a levegőben is tud gázolni. Ott még az a rizikója sincs, hogy felírja a rendőr.

Ott menjen neki valakinek, hogy csillagokat lásson. Ott legalább mindjárt kéznél vannak a csillagok.

És odafenn a levegőben nem is vár rossz sors az elgázoltakra. Ott még csak a fübe sem tudnak harapni

Mi mindenestre gratulálunk a pilótaigazolványhoz. És százezernyi gyalogjáró nevében kérjük, hogy most már maradjon a repülőgépnél és ne is térjen vissza az autóhoz.

Azt tanácsoljuk még, hogy a mátyásföldi repülőteré felé vezető úton se járjon autón. Vagy ha igen, jelentse be idejében, hogy a környéken lakóemberek gyorsan balesetbiztosítást köthessenek.

Két legyet egy csapásra: Eckhardt Tibor a halott Vass Józsefet és az élő Bethlen akarta megbélyegezni akkor, mikor kijelentette Szentesen, hogy Bethlen temettesse el magát Vass József mellé, a magyar nemzet Pantheonjában. Eckhardt az ő alföldi csengésű magyaros nevével kétségekívül az egyetlen ember, aki a magyar Pantheon lakóinak kijelölését elvégezheti. Ha Eckhardt azt mondja, hogy Bethlen feküdjön be a Pantheonba, akkor nem marad más hátra, mint hogy Bethlen befekszik. Eckhardt, a Pantheon őre, bezárja utána a kriptát és szétnéz, hogy kit lehetne Bethlen után küldeni. Mert ő maga nem akar Vass József mellé feküdni. Ő még élni akar. Ő csak másnak kíván ilyen Pantheon-dolgokat.

Mi azonban, akik nagy véleménnyel vagyunk Eckhardt képességeiről, politikai és közéleti multjáról, elhatároztuk, hogy megállapítjuk, hogy van-e még Eckhardt számára is hely a Pantheonban? Ki tudja, hátha mégis sor kerül arra, hogy Tibor lovagot is Vass József mellé temetik.

Elindultunk tehát terepszemlére. A Pantheon — mint tudni méltóztatnak — az egyetemi templom oltára alatt fekszik. Bejárás a Prohászka-ucca 7. számú házából van, a sekrestyés hivatali helyiségéből. Bemutatkozunk és előadjuk kérésünket. Egy fiatalember jön velünk, hogy megmutassa nekünk Eckhardt Tibor kedvenc temetkezési helyét — mások számára.

A Pantheon dohos, pinczeszerű helyiség. Igazi kriptá, a Jókai-regények minden miszticizmusával. Felülről, átszűrve, halványan jön a napfény, percekig tart, amíg megszokjuk a sötétséget. Abszolút tisztaság, fényesre csiszolt kövek. A kriptá mélyén, jobboldalt, latinnyelvű márványtábla. Ez Vass József sirböltje. Egy méter hosszú, egy méter széles nyílást takar el a márványlap. Mögötte a kibetonozott és természetesen nem látható üreg. Ebben fekszik a koporsó, a bebalzsamozott test. Szegény Vass József! Dacára sürgős riporterri kiküldésemnek, egy másodpercig elmélyedve megállok a jószándéku és nagytehetségű főpap sirja előtt. A márványlap fölött halványodó, hervadó koszoruk. Kisérőm meséli, hogy a temetés óta nem igen látogatják Vass Józsefet.

És most nézzük meg, hogy mi a helyzet Eckhardt propozíciója tekintetében. Jegyzőkönyvet veszek elő és kezdem megszámolni a férőhelyeket. Összesen hatvan betonosított üreg van a miniatűr kriptában. Köröskörül, a falakból nyílnak a márványlapokkal lezárt temetkezőhelyek. Ötvenkilenc márványlap üres, a név hiányzik, a hatvanadik Josephus Vass nevét viseli.

Hely tehát van bőven. Még Eckhardt Tibornak is, sőt az egész kisgazdapártnak. Akiknek — ellentétben Eckhardt javaslatának szellemével — azt kívánjuk, hogy minél később kerüljenek a nemzet Pantheonjába!

Emlékszik még az ötmilliósz főnyereményre, amit a **Goldschmidt Bank** fizetett ki négy szerencsés vevőjének? Próbáljon Ön is szerencsét egy Goldschmidt sorsjeggyel!

A szép férfiakról

nyilatkozik a szépasszony, a sportgirl
a gépirókisasszony és a diákleány

(Oradea.) Milyen a mai nő férfiszépség-ideálja? Ezzel a kérdéssel fordultunk különböző hivatású hölgyekhez. Ez a kérdés bizonyára sokakat fog érdekelni, hiszen a férfiszépség nem oly gyakori, mint a női szépség. És egyáltalán vannak manapság szép férfiak, mint ahogy az ókorban voltak? Ime a válaszok:

A *festőművésznő*: A férfiszépség nem kizárólag az arcra szorítkozik. Az egész emberi testet foglalja magában. Én talán elfogult vagyok, mert a szép férfit a művész, nem pedig a nő szemével nézem. Megállapíthatom, hogy visszatérünk a klasszikus szépség ideáljához. A szép férfi nyulánk, karesu és trénirozott. Szépsége legyen olyan, hogy a keménység, erő és fanyarság legyen benne az uralkodó elem. A ma szép férfია nem rendelkezik az antik grációval, a test olyan arányaival, amelyek annyira jellemzik az antik rómaiakat. A ma férfiak kissé nehezkesebb lett. A legszebb testű férfiakat a nehéz fizikai munkát végzők között találhatjuk. Ezek végzik a legtöbb és legegészségesebb mozgást. A szép férfi arca fejezzen ki szilárdságot és harmóniát. Legyen szabályos, de ne legyen édeskés és tejfehér, mert az ilyen férfiarc nőies. A járása legyen más, mint az öregek járása. Egyáltalán ne is annyira a külsőségekben nyilvánuljon meg a férfiszépség, inkább a lelkiekben.

Az *irodista-kisasszony*: Ah, oly sok a szép férfi! Például a filmszínészek. Én nem is válogathatom ki közülük a kedvencemet, mert valamennyi oly ápolt és oly makulátlanul szép, hogy nehezen lehet válogatni közülük. Azt nem lehet letagadni, hogy soha annyi szép férfi nem volt, mint most. A mamám is ezt mondja, pedig a mamámnak, aki szép lány volt, egész sereg szép férfi udvarolt. Véleményem szerint a szép férfi legfontosabb kelléke a szép ruha. A kezei ne legyenek deformáltak. Maga a férfi ne legyen túlfialtal. Legjobban szeretem a szürkülő halántékot, a Menjou-szerű fájdalmas mosolyt. Az én férfi-ideálom ne legyen nőies, de ne is legyen tulságosan férfias. A szép fog és a kellemes hang igen fontos. Tessék csak megnézni a főnökömet. Ugy-e szép ember?!

(A főnök éppen az ellentéte mindannak, amit a kisasszony a férfiszépség ideáljáról az imént mondott.)

A *sport-girl*: A férfi legyen egészséges. Akkor szép is. És fiatal legyen. Mert mihelyt öregedni kezd a férfi, az egészség, tehát a szépség már csak álarc. A magam saját véleménye az, hogy egyáltalán nincs is szép férfi. Vagy rémesen hiuk és beképzelték, vagy pedig durva, faragatlan tuskók. Az utóbbiak sport-barátaim közül kerülnek

Osztálysorsjegyek legszerencsésebb beszerzési forrása

Banca ILIESCU S. A. Cluj

Képviselet egész Erdély és Bánát területén. Diszkrét kiszolgálás!

Aradi fiók: Str. Bratianu 3.

ki. De ha már szép férfit kell keresni, mégis csak ezek között lehet találni ilyen szép férfiakkal lépten-nyomon lehet találkozni. A rendszeresen üzőtt sport kifejtette a mozgás szépségét és szabadsagát és ez háttérbe szorítja például a csunya orrt, munkában eldurvult kezet, rut arcot. Az én véleményem az, hogy ne nézzük a részleteket. A férfit egészen kell nézni és megbírálni.

A diákleány: Nem azt nézem, hogy a férfi testileg szép-e? Én a szellemi szépséget keresem, amely a férfi szemében tükröződik vagy a homlokán látható. Vajjon csunya-e az a férfi, aki gondolkodik, aki eszméket termel, aki leszáll az élet melységeibe és nem a felszínen uszkál? Az ilyen férfi csak szép lehet, ha nem is rendelkezik Adonisz szépségével. Az ilyen férfihez nem álló a könnyed csevegés, a flört, a sportbeli erő kifejtés. Nincs is szüksége arra, hogy primitíven állattas eszközökkel érjen el hatást. „A szellem teremti meg a testet”. A férfi, akiben a szellem a domináló, mindig szép.

A szépasszony: Nem szeretem a kimondottan szép férfiakat. Ezek mirőlünk, asszonyokról, elvonják az érdeklődést. Én pedig nem akarok osztozkodni. Az úgynevezett szép férfi szépsége édeskés és ragadó, amit hamarosan meg lehet vetni, mert nem egyéb, mint ciráda, amely alkalomadtán lekopik és alatta ott van a kevésbé szép valóság. Én azt a férfit tartom szépnek, aki tetőtől-talpig gentleman, egyszerűen és mégis elegánsan öltözködik, aki nem tűnik föl, de akit lehetetlen nem észrevenni. Legyen kulturált, szellemes és testileg is ügyes. Védelmezzon meg engem, de ez a férfias erő ne nyilvánuljon meg uralkodni akarásban. Amíg ilyen gentleman létezik, addig szép férfi is létezik.

(Most azután igazodjanak el a szegény „szép” férfiak a nők gusz-tusán.)

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A nők, mint páciensek

(Beküldött kézirat)

(Arad.) Altalánosságban meg kell állapítanom, hogy a női páciens okosabb, érzékenyebb és nyugodtabb vizsgálati objektum, mint a férfi. A női páciens majdnem kivétel nélkül a dolog velejére tér, kerülgető bevezetés nélkül a legfontosabbal, a bajának elpanaszolásával kezd. A férfi már természetből és képzettségénél fogva rendszeresebb, objektívebb, pedánsabb. Panaszait az úkapjával és úkanyjával kezdi. Akadt olyan férfi-páciensem, aki egész dossziárt hozott magával: elkopott Röntgen-felvételeket, régi recepteket, orvosok leveleit. Emlékszem egyik védői férfi-páciensemre. Táviratilag jelentette be érkezését. Dossziájában magával hozta távirata másolatát. Ez után a pontosság, a pedantéria. Nő-páciensnél nem tapasztaltam hasonlót. A nő szubjektívebb és a pillanat hatása alatt áll. Rögtön elmondja, miért jött és az orvosra bizza, hogy kérdésekkel kivegye belőle mindazt, amit a betegsége körtörténetére nézve meg akar tudni.

A női páciens akkor is okosan viselkedik, amikor alapos vizsgálat céljából le kell vetkőznie. Ma már kevés nő szégyeli magát az orvos előtt ivetkőzni. Egy-kettő és már lenn van a ruha és már a vizs-

gáló-asztalon fekszik. A férfi előbb alaposan körülnéz, hogy hová helyezheti a zsebóráját, amelyet szokásához híven, szinte reflexmozdulattal előbb felhúz. A vizsgálat után a nő páciens éppen olyan gyorsan felöltözik. Amíg a betegségről beszél, előkerül a retikülből a tükör és ajakstift. Egy-két pillanat és a kalap is sikkesen ül a haján. A férfi ennyi idő alatt még ott tart, hogy a padlón négykézláb mászva keresi az ingombját, azután tükröt kér, hogy megköthesse a nyckkendőjét. És amikor már kész az öltözködéssel, veszi csak észre, hogy elfelejtette felvenni a nadrágtartóját.

Ezek azonban csak külsőségek, amelyek alig befolyásolják a rendelő orvos idejét. Fontosabb, miként viselkedik bensőleg a nő a betegségével szemben. Ebben a tekintetben még nagyobb a különbség férfi és nő között. Előre kell bocsátanom, hogy a nő nem veszi fel oly irrogikusan a baját. Persze csak általánosságban lehet ezt mondani. Milyen a férfi azt érzi, hogy munkaképessége valamelyest csökkent, kedvteléseinek nem hódolhat százszázalékosan, hogy bizonyos szokásairól le kell mondania, máris betegnek érzi magát. A nő, még az egészséges nő is, gyakran érzett egészségügyi változást az életében és ennek megisméllődését könnyebben viseli el. A nő ugyancsak gyakran tapasztalta, hogy az elválkozás, az újabb állapot nem okvetlenül elleneséges, megijesztő vagy tragikus valami. Látja és tapasztalja ezt, amikor kislányból nagylány lesz, azután asszony, majd anya és végül öregasszony. A vérzést nem tekinti különösen veszedelmes jelenségnek. Annyira ismeri a fájdalomnak minden fokát és formáját, hogy aligha látja benne akár a nyugtalanság, akár meglepetés forrását.

A nő számára nem oly misztérium a betegség, mint a férfi szemében. A mindennapi élet jelenségének tartja, amelynek megvan a maga fejlődése, csökkenése és vége. Ennek tudatában nem veszi el azonnal a fejét, bajával szemben egyrészt nem olyan aggodalmas és hipochondri, mint a férfi, de másrészt nem is siklik el fölötte, nem lesz könnyelmű és nem becsüli le állapotát.

Mind ez kihat az orvosi kezelésre is. A félelem és a könnyelműség megnehezítik az orvos munkáját. „Orvosnak lenni annyi, mint kettő közül az erősebbnek lenni” — mondja Schweninger. Ebből a szempontból a nő sokkal inkább megkönnyíti az orvos hivatásának teljesítését, mint a férfi. A nő nem igen védekezik az orvosi rendelkezések ellen, nem kritizálja azokat, aláveti magát az orvos tekintélyének és meg van róla győződve, hogy az előírt orvosságoknak meg is van a gyógyító hatásuk. Általános tapasztalat, hogy a nő kevésbé fél az operáló késtől, mint a férfi. Könnyebben vetik alá magukat a szükséges műtétnak, mint az erős férfi. Nagyobb bátorsággal is viselik el, mert ha biznak az orvosban, egészen és maradék nélkül biznak benne. És ez a legfontosabb. Azért türelmesebb és odaadóbb a női beteg, mint a férfi, aki tudálmós, skrupulós és valljuk be: gyáva. dr. w.-j--

Fény a reklám ünneplő ruhája

Ne kerülje el a szerencse utját, vegyen még ma egy szerencsés **Goldschmidt** sorsjegyet! Talán most van soron az Ön szerencséje...

Egy miniszteri rendelet,

mely megbukott a korszellemből

(Timișoara.) Van a belügyminiszternek egy rendelete, amely arról intézkedik, hogy a tánciskolák ugynevezett osztáncain a leány-növendékek csak „felügyeletre alkalmas hozzátartozók” kíséretében vehetnek részt. Ez a rendelet mindössze néhány hónappal ezelőtt jelent meg, de ezért úgy gondoltam, hogy azóta mindenütt érvényt szereztek intencióinak. Hogy lelkiismeretemet megnyugtassam és kíváncsiságomat is kielégítsem, felkerestem az egyik táncintézetet és ott végigasszisztáltam egy ilyen gyakorló táncösszejevetelt...

Eppen tangóznak a párok. Rengeteg pár. A terem zsufolt. A menyeyeztet peremén ritkás libasorban színes villanykörték pislákolnak. Misztikus vörös fényben imbolyog az egész társaság. Ez a hangulatvilágítás! Ugy látom, hangulat, az van. A világítás pedig ugys teljesen mellékes. A zene nyulós hangjai meleg hömpölygéssel folyják körül az átszellemült párokat. Nagyon jó dolog ez, látszik rajtuk, hogy minden taktus újabb és újabb figurája élvezetekre inspirálja őket. Pedig a hegedüs irtózatot hamisan játszik. Hamisan, de olvadozva vibrálja elő hegedűjéből az egyik divatos tangó csábos dallamát. A dobos pedig énekel. Rezetgeti a hangját:

— Mia bella sinyorina...

Örült hatásos ~~Megkeletti ismételti, mert mindenkit a táncból~~

De nézzük a gardékat. Lássuk, érvényt tudtak-e szerezni a hatóságok a belügyminiszter ur javító- és tisztaszándéku, erkölcsnemesítő rendeletének? Nézzük csak! A fal mellett — mintha odaültették volna őket — négy mama gubbaszt elhagyottan, szótlánul, a virrasztás ál-mosságával és leányuk tisztessége felett való aggodalmassággal sulyosított anyai sorsuk tragikumával... Ülnek, csak ülnek, nyoletól tizenkettőig és időnként szorongó vigyázással vetik fel tekintetüket, kutatóan drága kincsük, gyermekük után — a belügyminiszter ur intenciói szerint. A drága hajadongyermek pedig remegő megsemmisüléssel adja át magát a terem különböző sarkaiban és zugaiban a ritmusok és mozdulatok lázas gyönyörének.

És táncosa huncut suttogásainak nemkülönben...

De mért csak négy mama van itt? Hol gubbasztanak a többiek? Hiszen itt legalább negyven mimózaérzékenységu leányságot kellene féltetni és óvni a káros külső behatásoktól. Tehát: harminchat mama hiányzik, — ha a belügyminiszter ur rendeletét szigoruan vesszük. Dehát ugylátszik, nem veszik itt szigoruan. A táncmester azt mondja,

Volt már a **Goldschmidt** Bankban sorsjegyet vásárolni? Egy sorsjegy a Goldschmidt Banktól az Ön szerencsés-jét jelentheti! Mire vár mé?...

hogy: egy mamával több leány is jöhet. (Ebben tökéletesen igaza van, biztosan jön is.)

— Ezelőtt még ennyi garde sem jött. Határozottan, mióta a rendelet megjelent, javulás mutatkozik ezen a téren — magyarázza a tánctanár szakszerű fölényességgel.

Szóval „javulás mutatkozik ezen a téren”. Közben már körülbelül egy félóra óta tart a tangó, a hangulat, a félhomály és a párok gyönyörűséges imbolygása.

Végre elhallgat a zene, a lámpák kigyulladnak, a táncolók elengedik egymás átizzadt kezét, arcukból lassan visszahuzódik a vér, az előbbi izgalmak tűzszínű láza, megállnak...

— Hozott magával gardét? — kérdeztem az leánytól, aki néhány percre egyedül maradt.

Csodálkozva néz rám.

— Gardét? Minek?

— A belügyminiszter ur... — mondom félénken.

A lány nem lehet nagy tekintélytisztelő. Nevet.

— Ja? Hát nem hoztam.

— Miért nem?

— Nem hagyom magam kikérdezni — válaszolja szabályos libanyelven. Azzal libben egyet és a következő pillanatban már fiuja karján ringatózik...

Most egy fiut szólítok meg. Gyönyörű, bő nadrágja van, kétsoros mellénye, félkilós nyakkendője és felkondorodó pagodavállá.

A lányok majd elnyelik tekintetüket.

— Mondja kedves Mester — szólok hozzá kedvesen — mi a véleménye a belügyminiszter ur rendeletéről?

— Felőlem hat mamus is örködhet, én úgy megfőzöm a Bucuskát egy félóra alatt, hogy belepistul. Jól megtáncoltatom! Így ni.

Mutatja, megfog, belép.

— És különben is — folytatja — tessék elhinni, nem történik itt semmi. A tánctanár ur eléggé vigyáz. Ő a garde. Legfeljebb a „randit” beszéljük meg. Oda aztán ugysem jöhet semmiféle mama.

Nem is kérdezősködöm tovább. Az estélynek különben is vége, a táncosok még egy utolsó fox-trott-ban finiselnak. Aztán ki-ki a párjával a ruhatár felé indul. Hazamennek.

A négy mama álmos elhagyatottsággal kullog a menet után...

Arad legrégibb **Therapia Szanatorium**
magángyógyintézete

Strada Iosif Vulcan 8. Teljesen átalakítva, modernizálva. Minden kényelem, hideg-meleg víz, központi fűtés.
Napi ellátási díj klinikai osztályon 120 lej. — Olcsó
pausale árak műtéteknél és szüléseknél. — Telefon 5—32

Az unatkozó uriasszony kalandja

egy platinaszőke démonnal és annak barátjával, a zsaroló Alfonzal

(București.) Csendben, de annál eredményesebben működik a fővárosban egy magánnyomozó-iroda, amelynek sztárja: a női detektív. A női Pinkerton sok díszkrét és kenyes dolgot oldott már meg mindenki legnagyobb meglepedésére. Számos érdekes és sokszor izgalmas eseteiből az ő elmondása alapján cikksorozatban közöljük életményeit:

Negyven év körüli, rokonszenves uriember állított be hozzá. Le sem ült, izgatottan róttá a szobát és ontotta magából a szót. Jogügyi tanácsosa egy banknak. Igen elfoglalt ember. Feleségének, aki ugyanabban a bankban volt tisztviselőnő és akivel három évvel ezelőtt kötött házasságot, sokkal kevesebb időt szentelt, mint amennyit kellett volna. A felesége, szegény árvalány lévén, távoli rokonánál élt és kicsiny havifizetéséből tengődött. Nagyon hálásnak mutatkozott, amikor feleségül vette, csupán azt sajnálta, hogy a férjnek sem ideje, sem kedve a hangos mulatságokhoz. Az opera és hangversenyek untatták a fiatalasszonyt, aki habzsolni szeretne volna az életet a főváros tobzódó forgatagában. Házasságuk továbbra is zavartalan lett volna, ha az asszony egyik barátnője tanácsára azt a kívánságát nem adja elő a férje előtt, hogy a tánciskolába szeretne járni, mert megakarja tanulni az ötörai teákon nélkülözhetetlen modern táncokat. A komoly férj nem szívesen adta hozzá beleegyezését. Egy szép napon egyik jóakarója hírül hozta, hogy

a felesége az egyik zenés-kávéházban egy urral udvaroltat magának.

A jóakaró azt is megligyelte, hogy a fiatalasszony a lovaggal már délután 6 órakor távozott a kávéházból. Haza pedig csak este 9 órakor jött. A férj azt is megmondta, hogy felesége délutánként melyik lokálba jár. Rendszerint fekete ruha van rajta csipkebetéttel a nyakkivágásnál. Egy barátnőjével van mindig, aki rögtön feltűnik platinaszőke hajával és hangos tört román beszédével.

— Ez adatok birtokában már délután fél ötkor ott voltam a jelzett lokálban, — folytatja a detektívkisasszony. — Én is magammal vittem a barátnőmet. Érdeklődéssel szemléltem a férfiakat. Vajjon melyikük lehet az a fiatalember, aki a jogtanácsosné fejét elcsavarta? Nem kellett sokáig várnunk. A fiatalasszony megjelent. Megismertem rögtön platinaszőke barátnőjéről, aki legnagyobb öröömre a szomszéd asztalhoz tartott, ahol helyet is foglaltak mindketten. A jogtanácsos fiatal felesége igazán gyönyörű asszony. Nem csoda, ha a férje attól fél, hogy elhódítják tőle. Most a táncoló párok közül egy férfi közeledett a fiatalasszonyhoz. Karcsu, magas, gondosan fésült, jóképű fiatalember volt. A fiatalasszony elpirult. A fiatalember hevesen udvarolt. Senki mással nem törődött. Ugy látszik, meg akarta hódítani a ragyogó nőt. Csak vele táncolt és ha visszakisérte asztalához

és leült melléje, amikor a platinaszőket táncba vitték. És ez így ment folyton. Hol táncoltak, hol bizalmasan beszélgettek az asztalnál. Eleinte az volt az érzésem, hogy mindketten odaadták magukat a tánc szenvedélyének. Egy dolog azonban mégis feltűnt:

a táncos és a platinaszőke nő néha jelentősen néztek egymásra, ha a jogtanácsosné elfordult valamerre.

A délután egyébként minden különösebb esemény nélkül telt el. A két hölgy este 7 órakor elbucszott a csinos ifjútól és eltávozott.

— Másnap délután valamivel öt óra után érkeztem a lokálba. Most már egyedül mentem. A platinaszőke és a táncos együtt ültek egy asztalnál. Mellettük foglaltam helyet. A platinaszőke megint hangosan beszélt, úgy, hogy egyes mondatokat tisztán megértettem. Persze a jogtanácsos feleségéről folyt a szó. A fiatalember gunyosan megjegyezte, hogy az apuka (a jogtanácsost gondolta) égetni fog. Ami azt jelenti, hogy fizetni fog. Észrevettem, hogy a platinaszőke, aki tegezta a fiut, kulcsot adott át ennek. Éppen azt mondta neki, hogy most már komolyan lásson hozzá a dolognak, amikor a gyönyörű fiatalasszony belépett. A lovag tuláradó udvariassággal üdvözölte, ami láthatóan boldoggá tette a fiatalasszonyt. Háromszor táncoltak. A fiu sokáig suttogott a fiatalasszonnyal. Látszott, hogy ellentáll kéréseinek. Végül is teljesen kimerülten táncosa karjára támaszkodott és a fejével igent intett. Ekkor odakisérte a platinaszőkéhez és mindkettőtől bucsuzva, eltávozott.

— Fizettem. Éppen idejében. A fiatalasszony felállt és azzal bucsuzott a platinaszőkétől, hogy hazamegy, mert fáj a feje. A táncos már bundába bujva várta az utcán. Éppen idejében értem a taxi-standra. A „szerelmes” pár egy taxiba szállt. En is autóba ugrottam és reparanosoltam a sofőrrel, hogy unomon kövessék az imént elindult autót. Az ut nem tartott sokáig. Az előttem haladó autó egy mellék-uccában megállt egy bérház előtt. A ficsur kisegítette a kocsiból hölgyét. Éppen a sofőrrel bajlódott. Ekkor elérkezettnek láttam az időt a közbelépésre. Odamentem a megrémült fiatalasszonyhoz, aki a kapualjba menekült.

— Fontos beszédem van Önnel, mondtam, Üdvözlét hoztam a férjétől. Arra kéri Önt, hogy az én kíséretemben fáradjon haza.

— A várakozó autóra mutattam. Félve, remegve szállt be. A ficsur, aki kellemetlen következményektől tartott, elpárolgott.

— Az autóban sirva fakadt a szép asszony. Valósággal meg volt rémülve, amikor közöltem vele, hogy

barátnője és táncosa valószínűleg zsaroló hadjáratot eszeltek ki. Zokogott, amikor megmondtam neki, hogy a férje engem kért meg a megfigyelésre, mert gyanakodott rá. Megigérttem, hogy erről a kalandról nem szólok a férjének és csak annyit mondok, hogy ártatlan szórakozásban vett részt a tánclokálban. Ezzel szemben

megesküdött, hogy kerülni fogja az ötórás teákat és főként őrizkedni fog a platinaszőke barátnőktől.

Esküjét nem szegte meg. Ellenben örömmel ujságotlta, hogy férjével boldogan él. Mellesleg megjegyezte, hogy férje megtanult táncolni és hetenként háromszor kijárnak tánclokálba.

A telefonközpont

nem akarja lebonyolítani a szerelmi ügyeket

(Timișoara.) S. Erzsébet urilánynak randevuja volt. De elkésett. Így ért véget egy szerelem! S. Erzsébet lovagja megsértődött, mert a fiatal leány nem tudta megmagyarázni, hogy miért késett, egyszerűen azért, mert nem tudta új ismerőse címét és telefonszámát.

De S. Erzsébet nem szomorodott el. Sőt. Diadalmasan a homlokára csapott és rohant írógépéhez. Kerek mondatokba formálta remek ötletét, a

telefon poste restante-t.

Másnap irt a szabadalmi hivatalnak és kölcsönpénzen lefizette a szabadalmi díjat.

Ettől a perctől fogva feltaláló lett.

Feltalálta a telefon poste restante-t.

Itt ül előttünk a csinos S. Erzsébet. Arca csupa derű, lelkesedés.

— Mondja el találmányának lényegét — szölitjuk fel a szoknyás feltalálót.

— A randevu volt az oka mindennek. Azon töprengtem, hogy milyen jó lenne, ha most lenne egy szerv, ahol üzenetet lehetne hagyni a fiu részére. Ha telefonálni lehetne a postára, hogy erre és erre a jeligére üzenetet hagyhatnék számára, ha mindezt előre megbeszéltük volna arra az esetre, ha késnének. Így született meg az ötlet, hogy meg kell teremteni a *telefon poste restante-t*.

Kipirultan kérdezi meg S. Erzsike:

— Ugye, jó ötlet?

Megnyugtstjuk:

— Jó! De hogy képzelte el a technikai lebonyolítást?

— Nagyon egyszerűen. A posta felallítaná a *poste restante* telefonállomást. Az ember bementáná, hogy erre és erre a jeligére ezt és ezt az üzenetet akarja otthagyni. A másik fél megbeszélés szerint ugyancsak megkérdezné, hogy erre és erre a jeligére hagyjak-e üzenetet. Na már most tekintve, hogy az ügyek legnagyobb része szerelmi ügy lenne, egészen biztosan kétszer, sőt néha ötször is telefonálna a türelmetlen szerelmes, hogy kéremszépen „liliom”, vagy „cyklamén” jeligére van-e üzenet. A posta remek üzletet csinálhatna, mert egy-egy randevuért néha 50–60 leit is elterefenélne két szerelmes.

Belátjuk, hogy a szerelmes feltalálónak igaza van. Sőt tipp is jut eszünkbe a számára:

— Tanácsolja a postának, hogy szerződtessen *agent poste restante*

Eddig három főnyereményt fizetett ki a **Goldschmidt** Bank szerencsés sorsjegyvevőinek! Miért ne lehetne Ön is egy nagyobb nyeremény boldog tulajdonosa?..

provokatóröpet, akik randevukat kötnek a férfiakkal, azzal, hogy másnap a délután folyamán telefonüzenetet kap az illető a posta poste restante telefonján. A pali azután tizszer is telefonálni fog, amíg kap, vagy nem kap randevut.

Erzsike felsóhajt.

— Az ötlet jó, de sajnos, van az ügynek egy poénja. Éppen tegnap kaptam pecsétes levelet a postától, amelyben mint ilyenkor szokás, rendkívüli udvariasan, de határozottan közlik, hogy a szerelem terén annyira korszakalkotó találmányomat nem használhatják.

Felemeli a hangját.

— De én nem csüggedtem. Azonnal irtam Berlinbe, Londonba és Párisba. Nagyon jó ismerőseim vannak mindhárom helyen. Megkértem őket, hogy szabadalmaztassák ott is. Hála Istennek tudják, hogy viszszaadják tőlem a pénzt és mire ezek a sorok megjelennek, én már Franciaországban, Angliában és Németországban szabadalmazott nő leszek.

Olyan csinos ez az Erzsike, hogy muszáj randevut kérni tőle. De nem ad!

— Köszönje meg a postának. Ha elfogadták volna a találmányomat, adtam volna randevut. Már csak a nagyobb forgalom miatt is.

MINDEN HÁZHÁL
LEGYEN

HA NINCSEK - AKKOR VEGYEN!

The advertisement features a central illustration of a Goldschmidt beer bottle on the right, a simple house with a chimney in the middle, and a loaf of bread on the left. The text 'MINDEN HÁZHÁL LEGYEN' is arched over the top, and 'HA NINCSEK - AKKOR VEGYEN!' is written in bold letters at the bottom. A faint watermark 'BCU Central University of Cluj' is visible in the background.

Nem léteznek szerencsés, vagy nem szerencsés emberek. Mindenkinek lehet az életében egy szerencsés perc! Ne mulassza el ezt a percet, és vegyen még ma egy szerencsés Goldschmidt sorsjegyet!

Bálanjai örömök

Az anyáknak sokféle örömök adattak a földön. Először is az „anyai örömök”, aztán az iskolás gyermek anyjának örömei (számúrurur és szekunda kivételével) és végül, de nem utoljára: a lányos mamák külön örömei farsangi bálak idején.

A farsangot a „fiatalság és a bálak” szezonjának szokják tartani, pedig sokkal inkább lehetne „mamák és gondok” gyűjtőcíme alatt emlegetni.

Az első családi vihart a báli meghívó robbantja ki, illetőleg a ruhakérdés. A papának roppant tetszik a tavalyi báli ruha (a papáknak mindig a tavalyi ruha tetszik!) — a mama ingadozik, lévén a mamák mindig határozatlanok — a kislány pedig új ruhát akar, miután a kislányok mindig új ruhát akarnak! Rendszerint a fiatalság elhasználatlan ereje és szívós könnyei győznek s ezzel megkezdődnek a mama számára az első örömök: az anyagvásárlás és varratás.

Anyai szívnek semmi sem okoz nagyobb örömet, mint kiválasztani a habos selymet bájos gyermeke számára és lealkudni az árát a minimum alá, a végső határig, amelyen túl már csak konyhastráfort vagy cipőpertlit lehet vásárolni.

A varrónő? Külön élvezet? Három éjjel, három nappal, összesen 72 órán át böngészi a mama a különféle országok divatlapjait, de végül is kijelenti, hogy egy sem felel meg, hanem

„idenézzen, drágám, ilyet gondolok! Vállban szélesítsen, derékban slankítson, csipőn bővíljen, bokánál elálljon, földig

BCU Cluj Central University Library Cluj

A varrónő izzad a felelősség sulya alatt s végül, hogy legalább némi fedezéke legyen, mégis a divatlapra irányítja a figyelmet. Meg is egyeznek egy fazonban, amely öt divatlapból van összeválogatva: egyikből az eleje, másikkból a hátulja, harmadikból a felsőrésze, negyedikből a szoknya szabása, ötödikből a díszítése és fantázia után a „belépője”.

Általában a farsang a fiatal emberek paradicsoma, az unokafivérek Mekkája és a gavallérok Asylum. Farsangban fedezik fel a lányos mamák a legtávolabbi rokonságokat is táncos fiatalemberekkel kapcsolatban olyan alapon, hogy a mama unokahugának a barátnője együtt járt iskolába a fiatal ember papájának mostoha-unokanővéreivel. Megjegyzendő, hogy ezek rövidlejáratu rokonságok s ha csak szorosabb „rokoni” kapcsolat ki nem fejtődik a farsang folyamán a fiatalok között, a bőjltben végleg megszűnik az összetartozás.

A farsang roppant kedvez a férfiaknak. Farsang idején nincs csunya férfi, nincs buta férfi, nincs bottábu táncos, nincs kellemetlen

Fodorné és Weinfeldné

speciális kozmetika. Strada Alexandri No. 3.

!! Összes szépséghibák szakszerű kezelése. - Tanítványok kiképzése. !!

fráter, nincs tolakodó, nincs kopasz, nincs beképzelt, farsang idején mindenki Adonis, hódító, kedves, szellemes, elegáns, művelt és értékes! A viceken, amikért normális viszonyok között felakasztnak a fiatalembereket, most mamák és leányok viribus unitis kacagnak, a papák pedig elnézően szervuszolnak és vállon veregetik azokat, akiket befelé léhűtő csirkefogóknak becéznek.

Kellő előmunkálatok után elérkezik a báli este. A kislánynak kész a ruhája, a frizurája, szemöldöke, szempillája, rózsapírja, neperajka, darázsdereka tetőtől-talpig tökéletes. A mama viszi retiküljében az „arzenált” (ha valamelyik pir meg találna kopni), a papa viszi a pénzt, ami a gavallérok szupéját is fedezi, a kislány viszi a csokrot, mely illatos előhírnöke valamelyik gavallérnak. Petrezselymet nem visz senki, az pech esetén a helyszínen terem. A kocsiban a főhely a kislányé, úgy ül, mint a Buddha-szobor a talapzaton; mellette szorong a mama, mint egy összecsucott harmonaka; a kisülés a papáé. A lábai így is a jobb- és baloldali lejárón találnak csak támpontot, sőt gyakran ki is lógnak a kocsiból.

A kocsiban a mama végső utasításokat osztogat. A kislánynak kötelessége: mindenkire mosolyogni, kedvesen beszélni, szolidan viselkedni, alacsony táncosokhoz lekuporodni, magashoz felágaskodni; szünetben el nem köszönni! A papának kötelessége: táncosok irányában körülnézni, szupéig be nem csipni, vagyoni viszonyról pedig jól sejtteni, vagy semmit!

A bálanyai örömök igazi tere: a kivilágított, virággirlandos, fel-diszített, valódi és műpálmás láncterem. A falnál elhelyezett, frissen kefélt, ódon patinás plüssfoteleken igyekeznek összekerülni az ismerős mamák, de lehetőleg úgy, hogy feltűnő szépségű lányok ne legyenek bizonyos körzeten belül. Ezt egy szemvillanással meg lehet állapítani, valamint azt is, hogy a lányok összehasonlítása kinek a javára üt ki.

A tánc megkezdéséig enyhe remegés tartja izgalomban a mamákat, csábos mosolyokat vetnek ők is a fiatalemberekre, hogy familiáris jelenlétüket észrevéttessék.

Mikor végre elviszik a kislányokat a táncosok, a mamák boldog megkönnyebbüléssel legeznek magukat, csipkelődnek is egy cseppel, ami szintén lényeges megkönnyebbülést okoz. Aztán, ki lorgnonon, ki

Adóbonokat

legelőnyösebb
napi áron
vesz és elad

Goldschmidt Bank

anélkül figyeli, hogy gyermekét kapkodják-e a táncosok, vagy még mindig első táncosa karján lebeg!! Számon tartják a mamák, hogy az etetett és itatott ifjak közül hányan kéri fel a kislányt s nem melengette-e esetleg hűtlen kigyót heteken át a családi asztalnál.

Szünetekben gyors kezekkel igazítja a mama a kibomlott fürtöket és meglazult vállpántokat, míg mindkét nembeli fiatalok derüsen csevegve üldögélnek s a szünet szent percei alatt óvatosan kihúzzák a lakkeipőből tavasz virágként összepréselt sarkaikat. A mama néhány-szor fürkészve körülnéz a papa után is, de eredménytelenül. Utóvégre lehetnek egyszer „apai örömök” is! Épp ezért nem láthatók a papák! Ők valamelyik sarokteremben kártyáznak, politizálnak, isznak és felelevertik saját béli emlékeiket — nagy sóhajok kíséretében.

Szupé alatt a komolyan számbavehető gavallérok telepednek a családi asztalhoz. A mamáknak ekkor bő terület nyílik a kislány „mésés” tulajdonságairól szabad előadást tartani s hozomány-kilátásokat nyitni felelősség nélkül. Minden mama született „alkalmi költő” s a papa méltó megilletődéssel hallgatja, amint a mama őt is „agyba-főbe” dicséri. A mama t. i. úgy van vele, hogy jó ajánlólevél a férj felé dicsérni, mert ebből az ifju is levonhatja a konzekvenciát, hogy a kislány a férfiak megbecsülésének légkörében nőtt fel.

Aztán a bál zajlik tovább. A mamák egy-két édes titokkal visszaünek egymás mellé és sejtelmesen mosolyognak. Most már ők is elevenítenek fel béli reminiscenciákat, szintén sóhajtvá, főleg olyankor, ha eszükbe jut a papa egykor és most! A gavallériája, amely megcsappant, a ritka, szép haja, amely még jobban megrítkull és a pocakja, amely megnövekedett!

Zárórakor a legkitűnőbb gavallérok kocsihoz kísérik a kislányt, ellátják utavalóul egy csomó bókkal, a mamát biztosítják, hogy gyermeke volt a bálkirálynő s tekintve, hogy már kissé spiccesek, a papát visszategeznek.

A kocsi elrobog az alvó papával, az éber mamával és az ábrándzó kislánnyal.

Folytatás másnap délben következik. Utómegbeszélések a mamával. Mértelenre kerülnek a bókok, ígéretes és suftogások, de sajnos, legtöbbször könnyűeknek találtnak. Kombinációkat mindenestre tehet rájuk alopítani s ha úgy vesszük, hipotézisből is lett már valóság. Aprósütemény és likőr készül tehát, hátha lesz a vizitból valami?

Mert a vizitból lehet: komoly szándék, a szándékból eljegyzés, az eljegyzésből lakodalom s a farsangból bőjt, azon egyszerű oknál fogva, hogy mindennek szokott lenni „bőjtje” is! K. T. L.

Tavaszi angol és francia divatlapok
érkeztek a „REVÜ” SZALONBA

CSONT

elsőrendű uriszabósága, ARAD, Strada V. Goldis
Palatul Banca Românească

Az ut a meggazdagodáshoz a reklámon át
vezet.

Rockefeller

A hó elolvadt...

(Braşov.) A hódémonok és hójampecek szépen elhullajtják sítalpaiikat, leveleik norvég siöltönyüket és bzipihenik a „hómámor”-nak nevezett hómániájukat és hóhisztériájukat. Azonkívül pihenés kell az össze-reccsent csontoknak és a különféle szétzuzódott testrészeknek, bórnek, egyebeknek is, hogy meggyógyuljanak. Azt hisszük, most már nem árunk az idegen forgalomnak sem, ha megmondjuk, hogy a rengeteg hóbaleseteknek nemcsak a kocsielők elképesztő, ostoba örülete, száguldása, gyakorlatlansága és tudatlansága volt az oka, hanem az illetékesek vállvonogató nemtörődömsége is, amellyel végigasszisztáltak ezeknek a szerencsétlen, norvégesdit és svájcsidit játszó hóbolondoknak tömegöngyilkossági kísérleteit

Igen, a pálya rendezésével, az életveszélyes akadályok eltüntetésével és a sisportolók erélyes megfigyelmezésével nagyon sok balesetet el lehetett volna háritani. Vasárnaponként olyan kocsikat láttunk, amelyekről fűrtökben lógtak a betörtorru, zuzottképű, töröttbordájú, töröttlábu és töröttkaru, véres és sáros, ordítózó, nyászörgő, síró, jajveszékélő, rimázkodó és ájult, szánalmas sebesültek. Az orvosok és ápolók nem tudtak érvényesülni. Az iszonyu jajgatás és pokoli visítás belevágott az idegeinkbe.

Jó lenne, ha a hatóságok már most leülnének és vívódnának egy kicsit magukkal, hogy a legközelebbi sisszezon kevesebb vérrel és bajjal usszák, illetve csusszák meg a derék braşovi skandinávok. Üljenek össze az illetékesek, talán a jövő télig valami jó ötletet tudnak vajjudni. Addig még van körülbelül kétfel-hónapnyi idő. Kilenc hónap pedig még talán nekik is elég...

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egyes szám ára 20 lei
Magyarországon 60 fil.
Jugoszláviában 5 dinár
Csehszlovákiában 4 c. k.
Amerikában 1 évre 6 d.

Előfizetés egy évre: vállalatoknak, nagykereskedőknek és külföldre 1000, magánosoknak 600 lei

Orvosi hírek: hasábonként 50 lei. Gyászjelentések: egész oldal 4000 lei, féoldal 2000 lei.

Megjelenik minden hó 1-én, 11-én és 21-én. Hirdetések közvetlenül a kiadóhivatalhoz küldendők be, vagy bármelyik hirdető iroda útján is feladhatók. A hirdetések díja szövegoldalon 8 lei, hirdetés oldalon 6 lei, — négyzetem-ként. Nyilttér rovatban 50 lei, szövegközi részben 32 lei a sordij. Ünnepi számokban a hirdetések és egyéb közlemények ára 50 százalékkal magasabb. Amely közlemények végén szorzójel (x) van, fizetett közlemények vagy kiadóhivatali hírek.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Arad, Bul. Reg. Ferdinand 19.
Telefon: 525.

Szerkesztőségi órák: d. e. 8—10-ig, d. u. 4—6-ig.

Nyomda: Bulevardul Regele Ferdinand 5.

VILÁGIRODALOM

Newyork líai

Massey Róbert, a Newyork Express fiatal riportere dobogó szívvel állt meg a Fifth Avenue egyik legpompásabb palotája, Brit Fred a milliomos vascsőgyáros magánlakosztályának bezárata előtt. Ünnepi pillanat volt ez a zöldfülü újságíró életében. Szerkesztője rábizta a karácsonyi körinterjú egy részét. „Apák fiukról” — ez volt a cikksorozat címe és dollármilliomosok nyilatkoztak benne gyermekekről, akik majdan vállalkozásuk örökösei lesznek.

Brit Fred jó témának kínálkozott a cikksorozatban, mert hiszen ő és fia, Brit Bill, egyenjogú társak a hatalmas vasszerkezeti gyárban. Apa és fia olyan elfoglalt üzletemberek voltak, hogy nappal meg sem lehetett közelíteni őket, ezért a riporter — szerkesztője megfelelő beajánlása után — este kilenc óra tájban csengetett be a Brit-palota kapuján.

A pofaszakállas komornyik lesujtó tekintettel vette át az újságíró névjegyét, majd amikor visszatért, raccsolva, kimérten jelentette ki, hogy az idősebbik és fiatalabbik Brit ur éppen vacsoránál ültek, de szívesen látják a szerkesztő urat az ebédlőben.

A megterített, csillogó asztal mellett két borotváltképű, szmokin-gos óriás bólintott oda a zavartan hajlongó, újságírónak:

— Valamit a kedves fiairól, — kezdte Messey Róbert az idősebbik Brit kérdő tekintetére. ~~Csakra Apák fiaikról cikksorozatban.~~ Mél-tóztassék talán a gyermekekoránál kezdeni... hogy csinálta az első üz-letet... hiszen tetszik érteni.

A két Brit szinte egyforma mozdulattal szivarra gyújtott. A fiatalabbik milliomos intett:

— Beszélj csak, papa.

— Hm, — kezdte az idősebbik Brit, s szivarja mögül, — a fiut én neveltem. Anyja korán meghalt... Nem mondom, rajta volt a szemem... Hat éves korában, a nevelőnőjével sétált még, amikor így mutatkozott be a magakorabeli fiuknak: „A milliomos Brit fia!”

A két milliomos harsogó nevetésre fakadt és a fiatal újságíró kényszerűen velük nevetett.

— Az első üzlete a csigatenyésztés volt... hahaha... a második a ponyylovarda.

— Ezt ne meséld el, papa... ezek gyerekségek.

— Dehogy is nem!... Az ugy volt, hogy a kertünkben akkor nagyon elszaporodtak a kártékony csigák és én tiz centet ígértem Bill-nek minden csigáért, amit összeszed. Bill akkor kilencéves lehetett

A szerencse nem segíti azokat, akik a sorsban nem
biznak, vagy elcsüggednek, mielőtt szerencséjüket próbá-
ra tették volna! Legyen hát kitartó és játszon egy szeren-
csés Goldschmidt sorsjeggyel!

és a pénzt berakta egy perselybe. Egy ponnylovat akart venni, arra gyűjtött. Megvehettem volna neki a lovat, de gondoltam, jobb lesz, ha megszokja a takarékoskodást. Amikor megkérdeztem tőle, minek neked a ponny, mit gondol, mit felelt?

— Nem tudom.

— Azt mondta: Befektetésre kell, papa! Ugy tetszett ez a felelet nekem, hogy minden megtakarított dollárjára egy másikat kapott ráadásul... De hogy visszatérjünk a csigákra, Bill átlag nyolc-tíz csigát váltott be egy nap. Egyszerre aztán huszonhat csigával jelent meg. Másnap már negyvenet hozott, pedig alig egy óra hosszat volt a kertben. Tán tönkre is mentem volna a csigákon, ha közben rá nem jövök, hogy a fiam csigatenyészetet rendezett be a pincében és ott rendszeresen etette őket!

Az idősebbik Brit úgy nevetett, hogy alig tudta folytatni szavait:

— Mit volt mit tenni, megvettem a ponnyt. Mindennap kivezette az istállóból és estig nem láttam őt. Gondoltam, szenvdélyes lovas lett és idomítja a ponnyt. Három héttel később azután azzal állít be hozzám, hogy tanácsot kér, mert pár kötés részvényt szeretne venni. Kiderült, hogy pénze volt az imposztornak, gondolja meg... kilenc éves korában. A ponnyját bérbeadta a többi gyerekeknek. Egy negyedórás lovaglás 10 cent volt. Egyetlen nyáron több, mint száz dollárt szerzett!

Az idősebbik Brit elégedetten nézett fiára.

— Minden eszközzel azon voltam, hogy gyakorlati embert neveljek belőle. Mi a jelszó Bill?

— Aki bírja, marja. De most már nekem mennem kell, mert fontos találkozóm van.

— Kivel, Bill?

— Semmi közöd hozzá, apus, — felelte halkán, de olyan határozottan a fiú, hogy az újságíró felkapta a fejét.

Hol fordíttassa okmányait?

Mitra I. Sándor-nál,

dipl. jegyző és vizsgázott törvénytudományi jegyző, hivatásos fordító. — Fordításokat eszközöl felelősség mellett a következő nyelvekből: román, magyar, német, francia, angol, olasz, spanyol, orosz, latin, cseh, lengyel, szerb, bolgár.

Arad egyedüli többnyelvű fordító irodája, információs iroda

Bejegyzett cég. Arad, Bul. Regele Ferdinand 5. Csanádi Bank-palota. Másolásokat és levelezéseket vállal cégek részére jutányos díjazás mellett. — Szegényeknek, munkanélkülieknek kedvezményt nyújt.

Hivatalos órák: d. e. 9—1-ig és d. u. 3—7-ig.

Massey a szerkesztőségben boldogan fogott hozzá a bőséges anyag feldolgozásához. Hűségesen, színes tollal megírt mindent, úgy, ahogyan agya és füle lefotografálta a Brit-palota ebédlőjét. A szerkesztő átfutotta az első kéziratlapot, azután elbocsátotta a piruló, fiatal újságíró:

— Jól van, Massey.

S nem sokkal később becsengette magához a deresedőlejnű Grevest segédszerkesztőt:

— Kérem, dolgozza át ezt a kéziratot a szokott stílusra. Kis változással ugyanazt kell írni, mint, amint Kernbach, Davidson és Lynch nyilatkoztak. A rendes szöveg...

Igy történt, hogy a karácsonyi számban a fiatal Massey nem ismert rá a riportjára. Tele volt az közhelyekkel, ilyen nyilatkozatokkal, mint: „Együttműködés, kemény munka, céltudatos kitartás, ez a siker titka!” „Fiam s leghűségesebb munkatársam”, jelentette ki az idősebbik Brit s így ment ez hasábokon át.

...S egy héttel később a Newyork Express közgazdasági rovatában eldugott hír látott napvilágot a Brit és Fia gyárvállalatáról, aminek az volt a lényege, hogy a fiatal Brit Bill kiváló üzleti politikából megszerezte magának az elsőséget, úgyhogy apja, tetemes veszteséggel, kénytelen volt kivonulni a vállalatból.

Massey Róbert, a fiatal riporter bölintott:

— Aki bírja, marja... ez a jelszó. A nevelés tökéletesen sikerült... a fiu valóban tulzárnyalta / átírta.

Irta: *Conell Rikárd* (New-York).

— **A rengeteg kísérletezés után remélhető-e, hogy még egyszer szóba kerülhet az aradi viadukt kérdése?**

Kohn és Grün alsóznak a kávéházban és a Schwarz kibicel nekik. Játék közben a Schwarzból valami csunya hang tör elő és hogy a dolgot némiképpen leplezze, elkezd a székét ide-oda tologatni.

Kohn felnéz a lapjából és dühösen odaszól Schwarznak:

— Nézze, Schwarz, hiába tologatja maga azt a székét akár holnap reggelig is, azt a hangot még egyszer ugye tudja kihozni!

— **Hogy jutott a nemzeti-parasztpárt egy kis töredéke arra a gondolatra, hogy a liberálisoktól újra Vaidának kell átvennie a kormányt?**

Az öreg Kohn elment a fiával sétálni és egy borzasztó nagy hegy elé érkeztek. A hegy tetején egy zerge állt, mire az öreg Kohn megkérdezte:

— Willste diese Gemse?

— Ja.

— Nemm se.

M U Z S A Y N Á L

színházzal szemben. **Tavaszi öltönyök és kabátok.**

Trench-coat. Ném gyári áru! Minden darab saját készítmény.

Mielőtt bárhol vásárol, keressen fel, Merkur bevás.-könyvre 6 havi hitel

MŰVÉSZI ESEMÉNYEK

A HANGOSFILM VILÁGÁBAN

A kozákok

Oroszország: a cári uralom különös és rejtélyes történeteivel, az előkelő ezredek tisztjeinek gáláns kalandjai, a pazar mulatozások és az ország csillogó arculata mögött rejlődő sötét bünszövetkezetek kifogyhatatlan témát szolgáltatottak a színdarab és filmcenárium írók számára. Az orosz nép mély romantikája, az összeesküvők vakmerő merényletei mind hálás és érdekesítő témakörnek bizonyultak. A háború és a forradalom még csak bővítették ezt a témakört úgy, hogy az orosz filmek mind gyakoriabbak lettek és csodálatosképen szinte kivétel nélkül utat találtak a közönség szívéhez. Valahogy annyi varázs áradt ezekből a filmekből, hogy a publikum még akkor is szívesen megnézte és elszórakozott az orosz darabokon, ha azok szinte sablonszerűleg hasonlítottak egymáshoz. És ez nem is csoda, hiszen, ami szép, maradéktalanul művészi; abban a színesen elgyönyörködünk ismételtlen is. És az orosz darabok szépek, művésziek.

Oroszország annál is szorosabban összekapcsolódott a filmirodalommal, mivel a cári birodalom után emigrált arisztokraták valósággal előzönlöttek a filmgyárakat és a filmekben katonai szerepeket játszó filmszínészek között nem egy akad, aki nemrég még nem játékból, de az orosz hadsereg aktív tisztjeként viselte az egyenruhát. Az oroszországi tárgyú filmesek statisztái között számos menekült arisztokrata akad, akinek játszania sem kell a vásznon lepergő események közben csupán egyszerűen úgy viselkednie, ahogy cserkész, kozák, vagy gárdatiszt korában viselkedett.

Az utóbbi tíz esztendő filmjei közt visszatérőleg kisérrő orosz darabok közül nem egy világsikeret aratott. Az orosz tisztiek szerepében különösen John Gilbert markáns

Goldschmidt sorsjeggyel játszani, vagy nem játszani, nem képezi vita tárgyát, azt meg kell kísérelni. Azok a boldogok, akik megkísérlik, mert könnyen szerencsések és gazdagok lehetnek!

alakítása volt a legmegkapóbb, de mellette Petrovics Szev-tiszláv és számos más művész alakítása is feledhetetlen élményt nyújtott. „Karanin Anna“, a „Varsói bál“ és még több remekmű fémjelzi az „Atyuska“ országának film-sikerét.

A Central Mozi most rövidesen bemutatásra kerülő filmujdonsága, a „A Kozákok“ is orosz darab. A félelmetes és legendáshírű kozák ezredek élete elevenedik meg a filmtörténet keretében újabb érdekes darabbal gazdagítva az orosz filmek végtelen sorozatát.

A szereplők játéka hatásosan tükrözi vissza az érdekes mesét.

A film keretében lepergő fényes estélyek, izgalmas kalandok színesen peregnék le a kitűnő rendezés keretében.

Külön szenzációja a pompás darabnak, hogy annak keretében számos tagu eredeti orosz korus szerepel szünet közben megkapóan szép és hangulatos orosz dalokat énekelve és táncal szórakoztatva a publikumot.

A minden tekintetben elsőrangú film a jövőhét elején kerül bemutatásra s minden bizonnyal mint eddigi diadal-utján mindenütt filmszínházban, Aradon is telt nézőteret vonza majd a Central Moziban.

Sambura János mechanikai üzlete újolag megnyílik a közeli napokban. — Olesón vállal mindennemű villany és kerékpár javítást.
Calca Banatulul 12.

Pénzfelvételre — pecséttel ellátott hivatalos nyugta ellenében; — csak fényképes igazolvánnyal rendelkező kiadóhivatali megbízottaink vannak feljogosítva.

Bevásárlás előtt tekintse meg **Szántó és Komlós** ruhanagyáruház szenzációs kirakatait. — Mélyen leszállított árak. Mérték utáni rendelések gyorsan, pontosan és megbízhatóan eszközöltetnek. Szenzációs nagy raktár iskolaöltönyökben. **A R A D, Színházépület.**

HIRDESSZEN
az „**ERDÉLY ÉLET**“-ben!

Fehérnemű kereskedő:

Ruttkay és Botye, Bul. Reg. Maria 10.

Férfi divatáru kereskedő:

Apponyi Testvérek, Bul. Reg. Ferdinand.

Festékkereskedők:

Steintzer M. Bul. Reg. Maria

Fűszer- és gyarmatáru kereskedők:

Engel Gyula, str. Peneş Curcanul 2.
Éles Lily, str. Brătianu
Fárber Lajos, Bul. Reg. Ferdinand 20.
Hoffmann Ottó, Piaţa A. Iancu

Foto-cikkek:

Bloch Janka, Bul. Reg. Maria

Harisnya- és kötöttárukereskedők:

Bársony Andor, Piaţa A. Iancu 18.
Bogyó Árpád, str. Eminescu 13.
Löwinger Árpád, Bul. Reg. Maria 8.
Lusztig és Berger, Bul. Reg. Maria 24.
Weisz és Benjámín, Bul. Reg. Maria

Könyv- és papirkereskedők:

„Cultura”, str. Gen. Berthelot 6.
Kerpel Izsó, Bul. Reg. Maria 12.
Lefkovits E., Bul. Reg. Maria
Max Molnár et Co., Str. Gen. Berthelot 4.

Oláh Sándor és Tsa, Bul. Reg. Maria

Nemzetközi szállítók:

Egger et Co., str. Moise Nicoara 3.
König és Lázár, str. Bucur 3.
Schenker et Co., Bul. Reg. Maria 9.

Női konfekciók:

„Confectio” rt., str. Gen. Grigorescu
Friedmann József, str. Iosif Vulcan 3.

Női kalapszalón:

Kramer Rózsi, str. Vasile Goldiş 1.

Órás és ékszerész:

Csáky János, Bul. Reg. Ferdinand
Hartmann Kálmán, Bul. Reg. Maria 22
Kun József, Bul. Reg. Maria

Rádió kereskedők:

Hirschmann Károly, str. Gh. Lazar 17.
Vértés Vilmos mérnök, str. Cloşca 1.

Sírkő faragó és kereskedő:

Steiner Fülöp, Bul. Reg. Ferdinand 47

Sorsjegydruksítók:

Aradi Altalános Takarékpénztár
Aradmegyei Takarékpénztár
Goldschmidt Sándor bankház
Ilicscu-bank fiók str., Brătianu
Cultura könyvkereskedés, Fehér-
Kereszt épület

Szállítók:

Eliás Lipót, str. Eminescu 6.
König és Lázár, str. Bucur 3—5.

Textil- és nődivatkereskedők:

Glézinger Győző, str. Meţianu
Goldstein Lajos, str. Brătianu 4.
Klein Sándor, Bul. Reg. Maria
Renaissance, Bul. Reg. Maria
Serilana, Bul. Reg. Maria
Székely Mihály, str. Gen. Berthelot
Szenássy divatáruház, Bul. Reg. Ferdinand
Szentgyörgyi Emil, Bul. Reg. Maria
2—4—6.
Textil-Central (Németh István), Bul. Reg. Maria

Vaskereskedő:

Burza Testvérek, Bul. Reg. Ferdinand 23.

Hydrotechnikai felszerelési vállalat:
„Armatura” S. A., Piaţa Cetăţei Vechi

Mész-raktár:

Fabrica de Var, Bul. Reg. Ferdinand 6

Cipészek:

Ilica Gh., str. V. Goldiş
Várhol László, str. Brătianu 4.

Fényképész:

Nagy Géza, Bul. Reg. Maria 8.

Fodrász mesterek:

Girauschek Róbert, str. Eminescu 27.

Nyomdák:

Lefkovits E., Bul. Reg. Maria
Lovrov, Bul. Reg. Ferdinand 5.

Kelmefestő és vegytisztító:

Hoszpodár Miklós, str. Eminescu 3.

Szűcsök:

Engelhardt Ferenc, str. Eminescu 5.
Neuländer Emil, Bul. Reg. Maria 12

Étterem:

„Dacia”, Bul. Reg. Maria
„Lidó”, str. Eminescu

Szállodák:

„Central”, Bul. Reg. Maria 4.
„Dacia”, Bul. Reg. Maria
„Fehér Kereszt”, str. Eminescu

Fürdő:

Simay fürdő, str. Moise Nicoară.

Mozik:

„Central”
„Corso”
„Select”
„Urania”

Gépaikatrész lerakat:

Molnár Ödön gépkereskedelmi Rt.,
str. Alexandri 6.

Harangöntőde:

Hönig Testvérek, str. Barițiu 12.

Jéggyárak és sörraktárak:

Reusz S. és Fia, Bul. Reg. Ferdinand
Schreyer Viktor, str. Mețianu 15.

Kaptafagyár:

Stiaszny József és Fia rt., str. Dna
Balasa 121.

Kötélgyár:

Schönberger és Grünstein Rt., str. Mo-
cioni 7.

*Kötött és szövöttáru és harisnyagyá-
rak:*

Stern Testvérek, str. Peneș Curcanul
Kőő János, Bul. Reg. Ferdinand

Kendőgyár:

Schwartz Vilmos, Piața Avram Iancu

Motor és vagongyár:

„Astra” vagon és mtorgyár rt., Calea
A. Vlaicu.

Olajgyár:

Lengyel S. et Co. rt., Bul. Reg. Fer-
dinand 46.

Oxigéngyár:

Oxigénipar rt., Calea A. Vlaicu 144.

Szeszgyár:

Neuman Testvérek rt. szesz- és élesztő-
tőgyár, Calea Aurel Vlaicu

Textilgyár:

Aradi Textilipar rt., str. Poetului 7.

Vas- és rézbutorgyár:

Fleischer Testvérek, str. I. Russu Și-
rianu 15.

Vegyészeti gyár:

„Azuro!”, str. T. Ciontea 19.

Likőrgyár:

„Flora” likőrgyár, Bul. Reg. Ferdi-
nand 27.

Bor- és szesz nagykereskedő:

Vámos Miklós, str. Gh. Popa

Déligyümölcs nagykereskedő:

Mönigsberg Marcel, str. Alexandri

Gabona nagykereskedők:

Kardos és Gammer, Bul. Reg. Ferdi-
nand 35.

Tenner és Böhm, Bul. Reg. Ferdinand
26.

Fatermelők:

Crosz József rt., str. Cloșca 4.

Mairovitz Mór és Fiai rt., str. Cloșca
14.

Patria fatermelő rt. Calea Radnei.

Wiesel Jenő, str. Seminarului.

Rövidáru nagykereskedő:

Schwartz S. és Fiai et Co., Bul. Reg.
Maria.

Szőnyeg- és butorszövetnagykereskedő
Domán Sándor, Bul. Reg. Ferdinand.

Szővel- és posztónagykereskedők:

Schutz J., str. Eminescu 2.

Vajda Béla, Bul. Reg. Maria.

Textilnagykereskedők:

Illibert József, Bul. Reg. Maria

Szenes és Schwartz, Bul. Reg. Maria

Aradi Textilgyári lerakai (Eichner
Ákos, új Neuman-palota.

Berger Mór, Bul. Reg. Maria

Elektrotechnikai árulerakat:

Fránkl Miksa mérnök, str. Take Io-
nescu 8.

Üveg- és porcellán nagykereskedők:

Fischer Mór, Bul. Reg. Maria 32.

Szabó Albert, Bul. Reg. Maria 20.

Bazár:

Szinkázi versenybazár (Reich Jenő),

Piața Avram Iancu

Butorkereskedő:

Butorközpont (Bene et Co.) Bul. Reg.
Maria 22.

Cipőkereskedők:

Apponyi Testvérek, Bul. Reg. Ferdi-
nand 1.

Deutsch S. Bul. Reg. Maria

„Erika”, Piața Avram Iancu.

Drogéridk:

„City” (Zeiner I.), Bul. Reg. Maria 26.

Vojtek és Weisz, Bul. Reg. Maria

Elektrotechnikai kereskedők:

Gáspár Árpád, str. Horia 2.

Kalmár József, str. Brătianu

Koch Dániel, str. Eminescu 2.

Varga Testvérek, str. Alexandri

Épület- és tűzifakereskedők:

Flamm Róbert, Bul. Reg. Maria 17.

Focus fatelep, Piața Arenei

Férfiruhakereskedők:

Muzsay József, str. Gen. Berthelot 4.

Szántó és Komló, str. Gen. Berthelot

Szenzációs megújulás a kereskedelemben

Brailában jobban, mint más kereskedelmi gócpontban pusztított a krízis. A kikötői hajóforgalom ellanyhulása, a kereskedők egy egész tömegének összeesését vonta maga után. A bukások és tönkremenések napirenden voltak.

Ez az állapot ma is tart. Jelentős cégek vegetálnak és alig bírják egy napról a másikra. A talpraállásnak semmi lehetősége, a megújulásnak semmi perspektívája. A kikötőben nem áltható a korábbi mozgás, élet

E kereskedők egyikét mégis meglátogatta és megmentette a szerencse.

Ez a kereskedő egy állandó játékos volt a sorsjátékon. A lehetőségben bizalommal és kitartóan számított. A február 15-iki huzáson sorsjegyét egy millió nyereménnyel huzzák ki.

Bárki megértheti, hogy abban a bizonytalan helyzetben, amelyben igen sok kereskedő van ma, ez a váratlan milliomos szerencse a legjobbkor jött. Eltűnnek az összes gondok, mintha meglettek volna babonázva. Már nem lehet beszélni a nyomorító kereskedelmi helyzetről. A fizetések a kellő időre teljesíthetők, a beszerzéseket sokkal terjedelmesebb mértékben lehet eszközölni. Mig a mi kereskedőnk mostanig egész kimerült volt a gondoktól és a szükségtől, addig ma — hála a sorsjáték intézményeinek — boldog ember. 200 lejes befektetéssel a milliós és megmentő nyereményhez jutott.

Megkezdődött a 7-ik sorsjáték sorsjegyeinek árusítása. Az emberek az ország minden részéből sietnek, hogy sorsjegyet biztosítsanak maguknak, bizva, hogy a szerencse őket is meglátogatja.

A nehéz viszonyokból mindenki kivezető utnak tekinti a március 15-ével elinduló huzásokat és tényleg sokan lesznek szerencsések, mert sokan játszanak az új játékokban is.

Munkások, hivatalnokok, kis- és nagykereskedők, földművesek, iparosok, szóval mindazok, akik játszanak, részesei lehetnek azon millióknak, amelyet a sorsjáték a 4 osztályán kisorsol.